

การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
Web Development of Pigs Breeding

ศิรินันท์ มุละศรีวะ

โครงการสารสนเทศศาสตร์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสารสนเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ

ธันวาคม 2558

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
Web Development of Pigs Breeding

ศรินันท์ มุละศรีวะ

โครงการสารสนเทศศาสตร์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสารสนเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ

ธันวาคม 2558

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

INFORMATION SCIENCE

ประกาศขอบคุณ

โครงการสารสนเทศศาสตร์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร. ฉันทนา เวชโอสถศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ อ.ดร. ลักษณา เถาว์ทิพย์ อ.ดร. สถิติพงษ์ เอื้ออารีมิตร อาจารย์ประจำรายวิชา และคณะอาจารย์ประจำภาควิชาสารสนเทศศาสตร์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่มาตลอด จนกระทั่งการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ศิริพร น้อยอำคา อาจารย์ประจำสาขาคอมพิวเตอร์แอนิเมชันและเกม คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเว็บไซต์ที่ช่วยตรวจสอบในเรื่องการออกแบบเว็บไซต์

ขอขอบพระคุณคุณพ่ออำนวยและคุณแม่สุภาภรณ์ มุละศรีวะ ที่ให้กำลังใจมาโดยตลอดและสนับสนุนทุนการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ศรินันท์ มุละศรีวะ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

Web Development of Pigs Breeding

ผู้ศึกษาค้นคว้า นางสาวศิรินันท์ มุละศรีวะ

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา เวชโอสถศักดิ์ดา

ปริญญา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชา สารเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2558

บทคัดย่อ

โครงการสารสนเทศศาสตร์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับมัธยมตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 33 คน ได้ทำการตอบแบบสอบถาม คือ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ใช้งานเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) ผลการวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านรูปแบบของเว็บไซต์ พบว่ามีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ การจัดรูปแบบหน้าจอ ได้แก่ รูปภาพ ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสมและน่าสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) ภาษาและรูปภาพที่ใช้มีความสอดคล้องกันสามารถสื่อถึงเรื่องราวได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) 2) ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09) มีช่องทางการให้ติดต่อสอบถามอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03) ใช้งานง่าย สะดวกในการค้นหาข้อมูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00) 3) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการค้นหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15) ข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12) 4) ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก คือ ความน่าสนใจของวิดีโอและเสียงที่นำมาใช้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24) วิดีโอและเสียงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15) เวลาในการนำเสนอวิดีโอและเสียง มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไป

อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร เป็นเว็บไซต์ที่สามารถใช้เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูล ความรู้ของการเลี้ยงสุกรได้อย่างเหมาะสม

INFORMATION
SCIENCE

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	2
	ขอบเขตของการศึกษา.....	2
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
	การเลี้ยงสุกร.....	5
	ลักษณะทั่วไปของสุกร.....	5
	ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร.....	6
	พันธุ์สุกร.....	7
	อาหารและการให้อาหาร.....	8
	โรคและการป้องกันโรค.....	12
	การดูแลสุกร.....	21
	โรงเรือนและคอกสุกร.....	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3	วิธีการดำเนินการศึกษา.....	31
	ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น.....	31
	ผังงานการพัฒนาเว็บไซต์.....	32
	ขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์.....	33
	การประเมินผล.....	53
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน.....	53
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
	การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการพัฒนาเว็บไซต์	56
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ.....	70
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	74
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	74
วิธีการดำเนินศึกษาค้นคว้า.....	75
สรุปผลศึกษาค้นคว้า.....	75
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความพึงพอใจ การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร.....	81
ภาคผนวก ข การคำนวณหาคุณภาพเครื่องมือ.....	84
ภาคผนวก ค เครื่องมือการใช้งานการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร.....	85
ประวัติย่อของผู้ศึกษา.....	98

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. ผังงานการพัฒนาเว็บไซต์.....	32
2. การออกแบบโครงสร้างเนื้อหา.....	33
3. การออกแบบหน้าหลักของเว็บไซต์.....	34
4. การออกแบบหน้าประวัติการเลี้ยงสุกร.....	35
5. การออกแบบหน้าการเลี้ยงสุกร.....	35
6. การออกแบบหน้าพันธุ์สุกร.....	36
7. การออกแบบหน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง.....	37
8. การออกแบบหน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ.....	38
9. การออกแบบหน้าการปฏิบัติดูแล.....	39
10. การออกแบบหน้าโรคและการรักษาโรค.....	40
11. การออกแบบหน้าโรคคอหิวด์สุกร.....	41
12. การออกแบบหน้าโรคปากและเท้าเปื่อย.....	41
13. การออกแบบหน้าโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี).....	42
14. การออกแบบหน้าโรคพิษสุนัขบ้าเทียม.....	42
15. การออกแบบหน้าโรคไข้หวัดใหญ่.....	43
16. การออกแบบหน้าโรคฝีดาษ.....	43
17. การออกแบบหน้าโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ.....	44
18. การออกแบบหน้าหน้าโรคไฟลามทุ่ง.....	44
19. การออกแบบหน้าหน้าโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์.....	45
20. การออกแบบหน้าหน้าโรคบิดมูกเลือด.....	45
21. การออกแบบหน้าอาหารและการให้อาหาร.....	46
22. การออกแบบหน้าโรงเรือนและคอกสุกร.....	47
23. การออกแบบหน้าหน้าติดต่อเรา.....	48
24. การออกแบบหน้าแผนผังเว็บไซต์.....	49
25. การออกแบบหน้าแผนผังเว็บไซต์.....	49
26. หน้าหลัก.....	57
27. หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร.....	58
28. หน้าการเลี้ยงสุกร.....	58
29. หน้าพันธุ์สุกร.....	59
30. หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง.....	60

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
31. หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ.....	61
32. หน้าการปฏิบัติดูแลสุกร.....	61
33. หน้าโรคการรักษาโรค.....	62
34. หน้าอาหารและการให้อาหาร.....	68
35. หน้าโรงเรือนและคอกสุกร.....	69
36. หน้าติดต่อเรา.....	69
37. หน้าแผนผังเว็บไซต์.....	70
38. คู่มือ หน้าหลัก.....	87
39. คู่มือ หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร.....	88
40. คู่มือ หน้าการเลี้ยงสุกร.....	88
41. คู่มือ หน้าพันธุ์สุกร.....	89
42. คู่มือ หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง.....	90
42. คู่มือ หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ.....	91
44. คู่มือ หน้าการปฏิบัติดูแลสุกร.....	91
45. คู่มือ หน้าโรคการรักษาโรค.....	92
46. คู่มือ หน้าอาหารและการให้อาหาร.....	93
47. คู่มือ หน้าโรงเรือนและคอกสุกร.....	94
48. คู่มือ หน้าติดต่อเรา.....	94
49. คู่มือ หน้าแผนผังเว็บไซต์.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การออกแบบโครงเรื่อง (Story board).....	50
2 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก ระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดย รวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร.....	70
3 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านรูปแบบของเว็บไซต์.....	71
4 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านการใช้งาน.....	72
5 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านเนื้อหา.....	72
6 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านวิดีโอและเสียง.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สุกรเป็นสัตว์ที่ให้เนื้อสำหรับมนุษย์ใช้บริโภคชนิดหนึ่ง ประเทศไทยมีการเลี้ยงสุกรอยู่ทั่วไป มีทั้งเลี้ยงกันอยู่จำนวนเล็กน้อยครอบครัวละ 1-2 ตัว เพื่อเสริมเศรษฐกิจของครัวเรือนจนกระทั่งเลี้ยงกันเป็นจำนวนมาก เป็นฟาร์มขนาดใหญ่ ประเทศไทยผลิตสุกรได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 5 ล้านตัว ดังนั้นสุกรจึงนับว่าเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศชนิดหนึ่ง โดยคนไทยบริโภคเนื้อสุกรมากกว่าเนื้อสัตว์ชนิดอื่นๆ จากการศึกษาของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่าเกือบร้อยละ 40 ของเนื้อสัตว์ทั้งหมดที่คนไทยบริโภคเป็นเนื้อสุกร สุกรเป็นสัตว์ที่เหมาะสมจะทำการเลี้ยงเพื่อการค้า เพราะใช้ระยะเวลาในการผสมพันธุ์และอุ้มท้องน้อย เช่น สุกรขุนอายุเพียง 6 เดือน ก็เจริญเติบโตพอที่จะส่งขายในตลาดได้ และการเลี้ยงสุกรนั้นใช้เนื้อที่ในการเลี้ยงน้อยสามารถเพิ่มจำนวนตัวในการเลี้ยงให้มากขึ้นได้ ซึ่งสัตว์เลี้ยงบางชนิด เช่น โค กระบือ ไม่สามารถขยายจำนวนตัวได้มาก เพราะต้องใช้เนื้อที่จำนวนมากในการปลูกหญ้าเพื่อเป็นอาหารจำนวนมาก (อนันต์ ศรีปราโมช. 2545) การผลิตสุกรของไทย เป็นการผลิตแบบเสรีมีอิสระ สามารถเข้ามาทำการผลิตหรือเลิกการผลิตได้ง่ายๆ โดยเฉพาะผู้ผลิตสุกรรายย่อย จำนวนผู้เลี้ยงสุกรและจำนวนสุกรจึงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาวะการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะของตลาดและราคาสุกรตามความต้องการของผู้บริโภคเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้น (วันดี ทาตระกูล. 2546)

การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านพันธุ์ อาหารสัตว์ การจัดการและการสุขาภิบาล จนทัดเทียมจากต่างประเทศแต่การเลี้ยงสุกรภายในประเทศจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้นำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรและนำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้รายได้ให้กับครอบครัว และยังได้ประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรให้ได้ผลดีอีกด้วย โดยปัจจัยที่จะทำให้การเลี้ยงสุกรประสบความสำเร็จประกอบด้วย มีสุกรพันธุ์ดี อาหารดี โรงเรือนดี การป้องกันโรคดี รวมไปถึงการจัดการฟาร์มและการสุขาภิบาลฟาร์มที่ดีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาผลภาวะจากกลิ่นมูลสุกรจากฟาร์มสุกร ตลอดจนการระบายน้ำเลี้ยงจากฟาร์มสุกรลงสู่แม่น้ำจะต้องมีระบบกำจัดหรือบำบัดของเสียที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือสิ่งแวดล้อม (ภานุมาศ ปิยะภานุกุล. 2551 : 18-19)

เว็บไซต์ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากกับชีวิตประจำวันของคนเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสื่อสาร การค้าขาย การเรียนรู้ และรวมไปถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ ไม่แพ้สื่ออื่นๆ เนื่องจากเว็บไซต์สามารถเผยแพร่ข้อมูลได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง และวิดีโอ โดยผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อสื่อความหมายกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายมากขึ้น ทั้งนี้เว็บไซต์ก็ยังสามารถเข้าถึงได้ตลอด โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา ทำให้สะดวกแก่ผู้ใช้งาน (ประเวศน์ วงษ์คำชัย. 2552 : 2)

การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ได้มีการเรียนการสอนในรายวิชาเกษตรกรรม ตามหลักสูตรอาชีพระยะสั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัด

อำนาจเจริญ จะเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก เนื่องจากตัวผู้เรียนเองยังมีอาชีพหรือภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ดังนั้นการพัฒนาเว็บไซต์เรื่อง การเลี้ยงสุกร ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงได้โดยไม่ถูกจำกัดทางด้านเวลา ระยะเวลาและสถานที่ จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่านักเรียนที่เรียนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ยังมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (พิพัฒน์ นันต์ ศรีมันตะ. 2558 : สัมภาษณ์)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้จัดทำจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร เพื่อเป็นสื่อในการเรียนการสอนอีกช่องทางหนึ่งในรายวิชาเกษตรกรรม หลักสูตรอาชีพระยะสั้น ให้กับนักเรียนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ โดยนำเอาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งสถานศึกษายังมีความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนเข้าถึงเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น การพัฒนาเว็บไซต์นี้ยังทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวิธีการเลี้ยงสุกร ลักษณะสุกร การคัดลูกสุกรขาย อาหารและการให้อาหารสุกร และวิธีต่างๆ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และยังสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเสริมได้

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาค้นคว้าดังนี้ (สำนักงาน กศน. อำนาจเจริญ. 2555 ; ภาณุมาศ ปิยะภานุกุล. 2551 ; เมธา ขวัญเจริญ.2555)

1. การเลี้ยงสุกร
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปของสุกร
 - 1.2 ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร
 - 1.3 พันธุ์สุกร
 - 1.3.1 สุกรพันธุ์พื้นเมือง
 - 1.3.2 สุกรพันธุ์ต่างประเทศ
 - 1.4 การปฏิบัติดูแลสุกร
 - 1.5 โรคและการป้องกันโรค
 - 1.6 อาหารและการให้อาหาร
 - 1.7 โรงเรือนและคอกสุกร
2. ขอบเขตด้านการพัฒนาเว็บไซต์
 - 2.1 การใช้งานเว็บไซต์
 - 2.1.1 ผู้ดูแลเว็บไซต์
 - 2.1.1.1 สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขข้อมูลเกี่ยวกับข่าวได้
 - 2.1.1.2 สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไขภาพประกอบได้
 - 2.1.1.3 สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข สื่อบทประพันธ์ได้

2.1.2 ผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์

2.1.2.1 สามารถเรียกดูภาพประกอบได้

2.1.2.2 สามารถเรียกดูวิดีโอได้

3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์

3.1 กล้องดิจิทัล

3.2 เครื่องคอมพิวเตอร์

4. โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์

4.1 โปรแกรม Adobe Photoshop CS6 ใช้สำหรับตกแต่งภาพ

4.2 โปรแกรม Dreamweaver CS6 ใช้สำหรับออกแบบเว็บไซต์

4.3 โปรแกรม Sony Vegas Pro ใช้สำหรับตัดต่อวิดีโอ

5. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาเว็บไซต์ หมายถึง การจัดทำเว็บไซต์ขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
2. การเลี้ยงสุกร หมายถึง การเลี้ยงสุกรของเกษตรกรเพื่อนำไปประกอบอาชีพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เว็บไซต์เรื่อง การเลี้ยงสุกร
2. ได้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีต่อเว็บไซต์เรื่อง การเลี้ยงสุกร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำโครงการสารสนเทศศาสตร์ครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. การเลี้ยงสุกร
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปของสุกร
 - 1.2 ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร
 - 1.3 พันธุ์สุกร
 - 1.3.1 สุกรพันธุ์พื้นเมือง
 - 1.3.2 สุกรพันธุ์ต่างประเทศ
 - 1.4 การปฏิบัติดูแลสุกร
 - 1.5 โรคและการป้องกันโรค
 - 1.6 อาหารและการให้อาหาร
 - 1.7 โรงเรือนและคอกสุกร
2. เว็บไซต์
 - 2.1 ความหมายของเว็บไซต์
 - 2.2 ประโยชน์ของเว็บไซต์
 - 2.3 ประเภทของเว็บไซต์
 - 2.4 องค์ประกอบของเว็บไซต์
 - 2.5 ขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์
3. โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนาสื่อ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การเลี้ยงสุกร

การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านพันธุ์ อาหารสัตว์ การจัดการและการสุขาภิบาล จนทัดเทียมจากต่างประเทศแต่การเลี้ยงสุกรภายในประเทศจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้นำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรและนำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำรายได้ให้กับครอบครัว และยังได้ประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรให้ได้ผลดีอีกด้วย โดยปัจจัยที่จะทำให้การเลี้ยงสุกรประสบความสำเร็จประกอบด้วย มีสุกรพันธุ์ดี อาหารดี โรงเรือนดี การป้องกันโรคดี รวมไปถึงการจัดการฟาร์มและการสุขาภิบาลฟาร์มที่ดีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบจากกลิ่นมูลสุกรจากฟาร์มสุกร ตลอดจนการระบายน้ำเลี้ยงจากฟาร์มสุกรลงสู่แม่น้ำจะต้องมีระบบกำจัดหรือบำบัดของเสียที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือสิ่งแวดล้อม (กมล ฉวีวรรณ, สัมฤทธิ์ แสนบัวและวิศาล ศรีสุริยะ. 2548 : 4)

ปัจจัยที่จะทำให้การเลี้ยงสุกรประสบความสำเร็จประกอบด้วย

1. สุกรพันธุ์ดี
2. อาหารดี
3. โรงเรือนดี
4. การจัดการเลี้ยงดูดี
5. การป้องกันโรคดี

เหตุผลในการเลี้ยงสุกร

1. สุกรสามารถเลี้ยงได้ในจำนวนน้อยตัว เป็นฟาร์มเล็กๆ
2. ในการเลี้ยงสุกรต้องการพื้นที่เพียงเล็กน้อย
3. การเลี้ยงสุกรใช้แรงงานน้อย เลี้ยงง่าย
4. ใช้เศษอาหารและของเหลือต่างๆ เป็นอาหารสุกรได้
5. มูลสุกรใช้เป็นปุ๋ยอย่างดี และใช้กับปลีเลี้ยงปลา เพื่อเพิ่มผลผลิตของการเลี้ยงปลา
6. สุกรให้ลูกดก ขยายพันธุ์ได้เร็ว
7. การเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ให้ผลกำไรดี สามารถคืนทุนได้ภายในเวลา 6 เดือน

1. ลักษณะทั่วไปของสุกร

สุกรเป็นสัตว์กีบคู่มี 4 ขา แต่ละขามีกีบ 4 กีบ แต่กีบที่ 2 และ 3 เท่านั้นที่ใช้ในการยืน ฟันกัดของขากรรไกรบนมีลักษณะโค้งเป็นเขี้ยว มีจมูกกลมแบนติดอยู่ที่ปาก ขูดคุ้ยเก่ง ข้อขาแข็งแรง ไม่มีเขาลำตัวมีขนปกคลุม ขนแข็งและหยาบ หนัสนา มีไขมันหนา ทำหน้าที่เป็นฉนวนทำให้ระบายความร้อนได้ยาก ถึงแม้ว่าสุกรจะมีต่อมที่บริเวณผิวหนังมาก แต่ต่อมเหล่านี้ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นต่อมเหงื่อเพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย สุกรจึงชอบคลุกอยู่กับน้ำเพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกายและชอบอยู่ในที่ร่มตามพุ่มไม้ (ภานุมาศ ปิยะภานุกุล, 2551 : 5)

2. ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร

ยุค Neolithesage สุกรที่พบมีต้นกำเนิดจากสุกรป่าแถบยุโรปและสุกรป่าแถบเอเชีย ชาติแรกที่มีการเลี้ยงสุกรคือ ประเทศจีนได้เริ่มเลี้ยงสุกรเป็นเวลากว่า 6,000 ปี ประเทศอังกฤษมีการเลี้ยงสุกรมาแล้วกว่า 2,700 ปี และค.ศ.1539 แพร่หลายไปในเขตอเมริกาโดยโคลัมบัส (ปีที่พบดินแดนใหม่) ส่วนประเทศไทยเริ่มเลี้ยงโดยชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทย โดยเลี้ยงเพื่อเป็นอาหารและอาชีพเสริม เป็นสุกรพันธุ์พื้นเมือง เช่น พันธุ์ไหหลำ เป็นต้น

ประเทศจีนมีการเลี้ยงสุกรมากที่สุดในโลก แต่ส่วนมากใช้บริโภคภายในประเทศ ส่วนประเทศที่มีการเลี้ยงสุกรส่งเป็นสินค้าออกสู่ตลาดโลก ได้แก่ เดนมาร์ก อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกา สุกรพันธุ์ต่างประเทศ เช่น ลาร์จไวท์ (Large white) แลนด์เรซ (Landrace) ดูรอก (Duroc) เป็นต้น ที่นิยมเลี้ยงในปัจจุบันได้รับการปรับปรุงพันธุ์มาจากบรรพบุรุษที่เป็นสุกรป่าแถบยุโรปและสุกรป่าแถบเอเชีย

ประวัติการนำสุกรเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทย

สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีผู้นำสุกรจากประเทศอังกฤษเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทยจำนวน 2 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ลาร์จแบล็ค (Large black) และพันธุ์เอสเสก (Essex) ต่อมาพ.ศ.2461 สุกรทั้ง 2 พันธุ์นี้ได้ถูกนำไปเลี้ยงที่โรงเรียนเกษตรกรรมนครปฐมและได้ส่งพันธุ์ไปให้

พ.ศ.2482 สุกรได้ถูกนำเข้ามาจากประเทศออสเตรเลีย โดยพระนรราชจำนงและคณะทูต สันถามไมตรี สุกรดังกล่าวได้ถูกนำไปเลี้ยงที่สถานีสิริกรรมแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ พันธุ์เบอร์กเชียร์ (Berkshire) ลาร์จไวท์ มิดเดิลไวท์ (Middle White) และแทมเวอร์ท (Tam Worth) หลังจากนั้นพ.ศ. 2484 สุกรดังกล่าวได้ถูกแบ่งมาเลี้ยงที่สถานีเกษตรกรรมกลางบางเขนและได้ส่งพันธุ์ไปเนื่องจากสงครามมหาเอเชียบูรพา (สงครามโลกครั้งที่ 2)

พ.ศ.2492 กองสัตว์บาล กรมปศุสัตว์ ได้สั่งซื้อสุกรทั้ง 4 พันธุ์ดังที่กล่าวมาแล้วจากประเทศออสเตรเลียมาอีกจำนวน 86 ตัว พ.ศ.2497 กรมปศุสัตว์โดยความช่วยเหลือขององค์การยูซอมส่งเจ้าหน้าที่คือ นายประยูร สิทธิชัย นายยอด วัฒนสินธุ์ และนายจอม วิลเลียม ไปซื้อสุกรจากประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ พันธุ์ดูรอกเจอร์ซี่ เบอร์กเชียร์ และแฮมเชียร์ (Hamshire) พ.ศ.2500 โดยความช่วยเหลือของแผนการโคลัมโบ ได้จัดซื้อสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์จากฟาร์มที่มีชื่อเสียงของประเทศอังกฤษจำนวน 25 ตัว เป็นสุกรที่มีลักษณะการให้น้ำดี ลำตัวยาว เต้านมมากกว่าสุกรที่มีการเลี้ยงอยู่เดิม

พ.ศ.2504 กรมปศุสัตว์ให้นายอิสระ กริชชาพล เป็นเจ้าหน้าที่จัดซื้อสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์เพิ่มอีกจำนวน 15 ตัว

พ.ศ.2505 กรมปศุสัตว์ให้นายสมจิตร์ ยอดเศรษฐีและนายศิริพงษ์ สุคนธสรณ์ เป็นเจ้าหน้าที่จัดซื้อสุกรพันธุ์ดูรอกเจอร์ซี่เพื่อเปลี่ยนสายเลือดอีกจำนวน 5 ตัว

ต่อมาบริษัทเอกชนนำเข้าสุกรอีกเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งปัจจุบันสุกรที่นำเข้าส่วนใหญ่มี 3 พันธุ์ คือ พันธุ์ลาร์จไวท์ แลนด์เรซ และดูรอก (เมธา ขวยเจริญ. 2555 : 21-26)

3. พันธุ์สุกร

สุกรแบ่งออกได้ 3 ประเภท ตามการใช้ประโยชน์ ได้แก่ (กมล ฉวีวรรณ, สัมฤทธิ์ แสนบัวและ วิชาล ศรีสุริยะ, 2548 : 6)

1. ประเภทมัน เป็นสุกรรูปร่างตัวสั้น อ้วนกลม มีมันมาก สะโพกเล็ก โตช้า เช่น สุกรพันธุ์พื้นเมืองในประเทศไทย
2. ประเภทเนื้อ รูปร่างจะสั้นกว่าพันธุ์เบคอน ไหล่และสะโพกใหญ่เด่นชัด ลำตัวหนาและลึก ได้แก่ พันธุ์ดอร์คเจอร์ซี เบอร์กเชียร์ แฮมเชียร์ เป็นต้น
3. ประเภทเบคอน รูปร่างใหญ่ ลำตัวยาว มีเนื้อมาก ไขมันน้อยความหนาและความลึกของลำตัวน้อยกว่าประเภทเนื้อ ได้แก่ พันธุ์แลนด์เรซ ลาร์จไวท์ เป็นต้น

พันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ต่างประเทศที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทย ตามรายละเอียดดังนี้ (เมธา ขวัญเจริญ, 2555 : 45-54)

สุกรพันธุ์พื้นเมือง

1. พันธุ์ไหล่ดำ เป็นพันธุ์ที่ดีที่สุดในสุกรพันธุ์พื้นเมือง ขนาดหัวใหญ่ปานกลาง คางหย่อน ไหล่กว้าง พุงหย่อน หลังแอ่น ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ตัวผู้น้ำหนัก ประมาณ 125-150 กิโลกรัม ตัวเมียน้ำหนักประมาณ 100-150 กิโลกรัม ส่วนใหญ่เลี้ยงในภาคกลางและภาคใต้
2. พันธุ์ควาย ส่วนใหญ่เลี้ยงมากในภาคเหนือ สืบสายพันธุ์ไหล่ดำ หน้าผากมีรอยย่น ใบหูใหญ่ปรก ปลายหูเล็ก พุงหย่อน หลังแอ่น ขนาดเล็กกว่าพันธุ์ไหล่ดำ ตามีวงแหวนสีขาวรอยดวงตา เต็มโตช้า พ่อพันธุ์โตเต็มที่หนัก 125-150 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 100-125 กิโลกรัม อัตราการเจริญ 265 กรัมต่อวัน
3. หมูกระโดนหรือหมูราด คล้ายกับพันธุ์ Berkshire ลักษณะตัวยาวตรง ตัวสั้นป้อม ใบหูเล็กตั้งตรง ว่องไว ปราดเปรียว หากินในป่าเก่ง กระดูกเล็ก เนื้อแน่น พ่อพันธุ์โตเต็มที่หนัก 100-120 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 90-100 กิโลกรัม

สุกรพันธุ์ต่างประเทศ

1. พันธุ์ลาร์จไวท์ (Large White) เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างพันธุ์ไคเคสเตอร์ กับสุกรพันธุ์ ยอร์กเชียร์ เป็นสุกรดั้งเดิมในเมืองยอร์กเชียร์ของอังกฤษ ลักษณะจะมีขนและหนังสีขาวตลอด ลำตัว บางตัวอาจจะมีจุดสีดำปรากฏที่ผิวหนังบ้าง จมูกยาว หูตั้ง หัวโต ลำตัวยาว แคบลึก ไหล่โต แต่สะโพกไม่โตเห็นเด่นชัดนัก สามารถเจริญเติบโตเร็ว ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ตัวผู้โตเต็มที่น้ำหนัก 250-300 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนัก 150-200 กิโลกรัม
2. พันธุ์แลนด์เรซ (Landrace) กำเนิดที่ประเทศเดนมาร์กต้นกำเนิดคือ พันธุ์ลาร์จไวท์ กับพันธุ์ดั้งเดิมของเดนมาร์ก จึงตั้งชื่อว่า Damish Landrace ปรับปรุงโดยเน้นให้สุกรมีเนื้อ 3 ชั้นที่สวย ลักษณะ จมูกยาว หัวเรียวเล็ก หูปรกใหญ่ลำตัวยาว จำนวนซี่โครงประมาณ 14 ถึง 17 คู่ หนาเล็ก ไหล่กว้างหนา ขาสั้น กระดูกเท้าอ่อนกว่าพันธุ์อื่น ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ให้นมมาก โตเร็ว ข้อดีของแลนด์เรซคือ ตัวเมียให้ลูกดกครอกละ 7-8 ตัว เป็นแม่ที่ดีเลี้ยงลูกเก่งอัตราการเจริญเติบโตเร็ว วันละ 750 กรัม ขนาดโตเต็มที่หนัก 200-250 กิโลกรัม

3. พันธุ์ดอร์ค (Doroc) อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอเมริกา มีสีแดง บางทีว่าสีแดงเกิดจากการผสมพันธุ์ ระหว่าง พันธุ์ Tamwoth เป็นลูกผสมของ Jersey Red ผสมกับพันธุ์ Doroc ลักษณะสีแดงล้วน แต่ปัจจุบันมีสีตั้งแต่ น้ำตาลฟางข้าวถึงน้ำตาลแดงเข้ม แข็งแรง บึกบึน เลี้ยงลูกเก่ง หน้าหักเล็กน้อย โคนหูตั้งปลายหูปรกเล็กน้อย หูใหญ่ปานกลาง ให้เนื้อดี เหมาะใช้เป็นพ่อพันธุ์ ทนทาน ต่อโรคได้ดี ตัวผู้โตเต็มที่ 450 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 350 กิโลกรัม

4. พันธุ์แฮมเชียร์ (Hamshire) อยู่ตอนใต้ของอังกฤษ มีแถบขาวพาดที่ไหล่ ผสมระหว่างพันธุ์ที่มีสีขาวพาดที่อกกับพันธุ์ของอังกฤษ ลักษณะหน้ายาว หูตั้ง สีดำ ให้ลูกดก แข็งแรง เป็นหมูให้เนื้อ มีความคงทนต่อดินฟ้าอากาศและเชื้อโรค แต่มักเป็นโรคโพรงจมูกอักเสบง่าย

5. พันธุ์พิทเทรียน (Pietrain) มาจากเบลเยียม ลำตัวขาว ตะโพกสวย และจะมีกล้ามเนื้อที่ไหล่และตะโพก ที่มีการพัฒนามีลักษณะซากที่ดีกว่าพันธุ์อื่น แต่การเติบโตช้า อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อไม่ดี

6. พันธุ์เหมยซาน (Meishan) สุกรพันธุ์นี้มีถิ่นกำเนิดจาก สาธารณรัฐประชาชนจีน ถูกนำเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทย เมื่อครั้งที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน ทางจีนได้ถวายสุกรพันธุ์นี้มาและได้มอบให้กรมปศุสัตว์ นำมาขยายพันธุ์ มีลักษณะหลังแอ่น ท้องยาน ผิวออกสีดำ ไปทางเทาผิวหนังเหี่ยวย่น ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่งเลี้ยงง่าย ขี้เสียดื้อช้า อัตราแลกน้ำหนักสูง เนื้อแดงน้อย มันมาก ซากไม่ดี เหมาะที่นำมาขุนเลี้ยงแบบการค้า

4. อาหารและการให้อาหาร

สุกรเป็นสัตว์กระเพาะเดี่ยว ไม่สามารถย่อยอาหารที่มีเยื่อใยมากได้ดีเหมือนสัตว์กระเพาะรวม (โค กระบือ) ระบบย่อยอาหารมีหน้าที่ย่อยอาหารที่สุกรกินเข้าไปให้แตกตัวจนมีขนาดเล็กลง เพื่อสามารถดูดซึม ไปใช้เสริมสร้างส่วนต่างๆของร่างกาย สุกรมีความต้องการโภชนาที่ครบถ้วน คำว่าโภชนา นั้นหมายถึง สารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายประกอบด้วย 6 ชนิด คือ

1. น้ำ ให้น้ำสะอาดแก่สุกรตลอดเวลา ปกติสุกรจะกินน้ำประมาณ 5-20 ลิตรต่อวัน ตามขนาดของสุกร

2. โปรตีน มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของสุกร ช่วยสร้างเนื้อเยื่อและเป็นส่วนประกอบหลักที่สำคัญของร่างกายสัตว์ โปรตีนประกอบด้วย กรดอะมิโนอยู่ประมาณ 30 ชนิด กรดอะมิโนที่จำเป็น 10 ชนิด ได้แก่ ไลซีน เมไทโอนีน ทรีโตนแฟน อาร์ยีนิน ฮิสทีดิน ไอโซลูซีน ลูซีน อลานีน ทรีโอนีน และวาลีน

3. คาร์โบไฮเดรต เป็นอาหารที่ให้พลังงานที่เรียกว่าง่าย ๆ ว่าอาหารแป้งและน้ำตาล รวมไปถึงถึงเยื่อใยที่เป็นส่วนประกอบในวัตถุดิบอาหารสัตว์

4. ไขมัน เป็นอาหารที่ให้พลังงาน เช่นเดียวกับคาร์โบไฮเดรต แต่ให้พลังงานสูงกว่าคาร์โบไฮเดรต 2.25 เท่า

5. แร่ธาตุ แร่ธาตุเป็นแหล่งจำเป็นมากที่สุด สำหรับการทำงานของร่างกาย มีหน้าที่เสริมสร้างกระดูก และต้านทานโรค ในร่างกายสุกรมีแร่ธาตุมากกว่า 40 ชนิด ส่วนที่จำเป็นและสำคัญต่อร่างกาย ได้แก่ แคลเซียม ฟอสฟอรัส โซเดียม คลอรีน เหล็ก ทองแดง ไอโอดีน กำมะถัน สังกะสี แมงกานีส โคบอลต์ โพแทสเซียม แมกนีเซียม และซิลิเนียม

6. ไวตามิน เป็นสารประกอบอินทรีย์ มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตและการดำรงชีวิต ไวตามินมีมากถึง 50 ชนิด ส่วนที่จำเป็นในร่างกายสัตว์ ได้แก่ ไวตามิน เอ ดี อี บี2 (ไรโบฟลาวิน) ในอาชีน กรดแพนโทธิค โคลีน ไบโอติน และบี12 เป็นต้น

วัตถุดิบอาหารสัตว์

1. อาหารประเภทโปรตีน ได้มาจากพืชและสัตว์ มีรายละเอียด ดังนี้ อาหารโปรตีนที่ได้จากพืช ได้แก่

1.1 กากถั่วเหลือง เป็นอาหารโปรตีนจากพืชที่ดีที่สุด ได้มาจากถั่วเหลืองที่สกัดน้ำมันออก มีโปรตีนอยู่ระหว่าง 40-44 % ใช้เป็นอาหารสุกรในรูปของกากถั่วเหลืองอัดน้ำมัน (แผ่นเค็ก) โปรตีนจากกากถั่วเหลืองมีกรดอะมิโนที่จำเป็นสมดุล เหมาะในการใช้เลี้ยงสุกรทุกระยะการเจริญเติบโตในเมล็ดถั่วเหลืองดิบไม่เหมาะแก่การนำมาใช้เลี้ยงไก่ และสุกร ทั้งนี้เพราะเมล็ดถั่วเหลืองดิบมีสารพิษชนิดที่เรียกว่า " ตัวยับยั้งทริปซิน" (Trypsin inhibitor) อยู่ด้วย สารพิษนี้จะไปขัดขวางการย่อยโปรตีนในทางเดินอาหารถั่วเหลืองที่เหมาะสมสำหรับใช้ผสมอาหารเลี้ยงสุกรนม อาหารครีฟีด อาหารสุกรอ่อน อาหารสุกรเล็ก ได้แก่ ถั่วเหลืองอบไขมันสูง (ถั่วเหลืองซึ่งผ่านขบวนการอบให้สุก โดยไม่ได้สกัดน้ำมันออกมี โปรตีน 38 %) ส่วนสุกรเล็กและสุกรขนาดอื่นทั่วไปนิยมใช้กากถั่วเหลืองสกัดน้ำมันด้วยสารเคมี

1.2 กากถั่วลิสง เป็นผลผลิตพลอยได้จากการสกัดน้ำมันออก มีโปรตีนอยู่ประมาณ 40% กากใช้กากถั่วลิสงอย่างเดียวในอาหารจะทำให้สุกรเจริญเติบโตช้า เนื่องจากความไม่สมดุลของกรดอะมิโน ดังนั้น จึงควรใช้กากถั่วลิสง ถ้ามีความชื้นสูงจะเสียเร็วเนื่องจากถั่วลิสงเป็นพืชที่มีน้ำมันมาก จึงเก็บไว้นานไม่ได้ จะเกิดอาการเหม็นหืนและมีราเกิดได้ง่าย ซึ่งเราจะสร้างสารพิษ "อะฟลาทอกซิน" ซึ่งเป็นอันตรายต่อสัตว์ ดังนั้นควรเลือกใช้แต่กากถั่วลิสงที่ใหม่ มีไขมันต่ำ และควรเก็บไว้ในที่มิดชิดและเย็น

1.3 กากเมล็ดฝ้าย เป็นผลผลิตพลอยได้จากการสกัดน้ำมันออกจากเมล็ดฝ้าย จะมีโปรตีนประมาณ 40-45 เปอร์เซ็นต์ การเมล็ดฝ้ายมีสารพิษที่มีชื่อว่า "ก๊อสซิพอล" ซึ่งเป็นสารที่ละลายในน้ำมัน จึงเป็นเหตุให้การให้อาหารในชนิดจำกัดไม่ควรเกิน 10 % การใช้ในระดับสูงจะทำให้การเจริญเติบโตช้าลง นอกจากนี้การใช้กากเมล็ดฝ้ายควรจะต้องเติมกรดอะมิโนไลซีนสังเคราะห์ลงไปด้วย

1.4 กากมะพร้าว เป็นวัตถุดิบพลอยได้จากโรงงานสกัดน้ำมันมะพร้าว ถั่วอัดน้ำมันออกไหม ๆ จะมีกลิ่นหอมฉุน มีโปรตีนประมาณ 20% ถ้าใช้กากมะพร้าวในระดับสูงเลี้ยงสุกรระยะการเจริญเติบโตและขุน จะทำให้การเจริญเติบโตของสุกรช้า ดังนั้นควรใช้ในระดับ 10-15 %

1.5 กากเมล็ดถั่วเหลือง เมื่อสกัดน้ำมันออกแล้วจะมีโปรตีนประมาณ 20% เหมาะที่จะใช้เลี้ยงสุกรรุ่นมากกว่าสุกรระยะอื่น ในปริมาณไม่เกิน 15% กากเมล็ดถั่วเหลืองจะทำให้ไขมันจับแข็งตามอวัยวะภายในร่างกายต่าง ๆ เช่น ลำไส้ เป็นต้น

1.6 ปลาป่น เป็นอาหารโปรตีนที่ได้จากสัตว์ที่ดีที่สุด มีโปรตีนอยู่ระหว่าง 50-60 % คุณภาพของปลาป่นขึ้นอยู่กับชนิดของปลาที่ใช้ทำปลาป่น และสิ่งอื่นปะปนมากน้อยแค่ไหน รวมทั้งกรรมวิธีการผลิตปลาป่น เช่น ถ้าให้ความร้อนสูง ทำให้คุณค่าทางอาหารต่ำลง ปริมาณกรดอะมิโนในปลาป่นจะต่ำลงเรื่อย ๆ ปลาป่นมีคุณค่าทางอาหารสูงและใช้เลี้ยงสุกรตลอดระยะถึงส่งตลอดระยะถึงส่งตลาดจะทำให้เนื้อมึนคาวจัด ดังนั้นจึงควรใช้ระหว่าง 3-15 %

1.7 เลือดแห้ง ได้จากโรงฆ่าสัตว์ มีโปรตีนค่อนข้างสูง 80% เป็นโปรตีนที่ย่อยยาก ทำให้การเจริญเติบโตของสุกรต่ำลง ควรใช้ร่วมกับอาหารโปรตีนชนิดอื่น ๆ ไม่ควรเกิน 5%

1.8 หางนมผง มีโปรตีนปริมาณ 30-40 % และเป็นโปรตีนที่ย่อยง่ายแต่มีราคาแพง จึงนิยมใช้กับอาหารลูกสุกรเท่านั้น

1.9 ขนไก่ป่น เป็นอาหารที่ได้จากผลิตผลพลอยได้จากโรงงานฆ่าไก่ มีโปรตีนค่อนข้างสูงถึง 85% แต่มีคุณค่าทางอาหารเพียงเล็กน้อย เนื่องจากเป็นโปรตีนที่ไม่สามารถย่อยได้

2. อาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต (แป้งและน้ำตาลให้พลังงาน) ได้แก่

2.1 ปลายข้าว ปลายข้าวและรำละเอียดเป็นผลิตผลพลอยได้จากการสีข้าว ปลายข้าวมีโปรตีน 8% เป็นวัตถุดิบอาหารที่เหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ปลายข้าวประกอบไปด้วยแป้งที่ย่อยง่ายเป็นส่วนใหญ่ มีไขมันและเยื่อใยระดับต่ำ (1.0 %) เก็บไว้ได้นาน ตรวจสอบการปลอมปนได้ง่าย ปลายข้าวที่ใช้เลี้ยงสุกร ควรเป็นปลายข้าวเม็ดเล็กปลายข้าวที่มีขนาดใหญ่ควรจะต้องบดให้มีขนาดเล็กลงก่อนแล้วจึงค่อยผสมอาหาร นอกจากนี้ยังมีปลายข้าวหนึ่ง (ข้าวเปลือกที่เปียกน้ำ หรือมีความชื้นสูง นำมาอบเอาความชื้นออก สีแอมเหลืองออก ปลายข้าวหนึ่งมีสีเหลืองอ่อนหรือสีขาวปนเหลือง) นำมาเลี้ยงสุกรทดแทนปลายข้าวได้ แต่ต้องพิจารณาเรื่องคุณภาพด้วย เช่น การปนของเมล็ดข้าวสีดำ ซึ่งเมล็ดข้าวสีดำมีคุณภาพไม่ดี

2.2 รำละเอียด มีโปรตีนประมาณ 12% รำละเอียดมีไขมันเป็นส่วนประกอบอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไขมันที่หืนได้ง่ายในสภาวะที่อากาศร้อน หากเก็บไว้เกิน 60 วัน ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ รำละเอียดมักจะมีการปลอมปนด้วยแกลบป่น ละอองข้าวหรือดินขาวปน ทำให้คุณค่าทางอาหารต่ำลง ถ้าเป็นรำข้าวนาปรังควรระวังเรื่องยาฆ่าแมลงที่ปะปนมาในระดับสูง รำสกัดน้ำมันได้จากการนำเอารำละเอียดไปสกัดเอาไขมันออกใช้ทดแทนรำละเอียดได้ดีแต่ต้องระวังเรื่องระดับพลังงาน เพราะรำสกัดน้ำมันมีค่าพลังงานใช้ประโยชน์ได้ต่ำกว่ารำละเอียด รำละเอียดมีเยื่อใยเป็นส่วนประกอบในระดับสูง จึงมีลักษณะฟาม ไม่ควรใช้เกิน 30% ในสูตรอาหารรำละเอียดมีคุณสมบัติเป็นยาระบาย โดยเฉพาะสูตรอาหารแม่สุกรอุ้มท้องและเลี้ยงลูก จะช่วยลดปัญหาแม่สุกรท้องผูก

2.3 ข้าวโพด มีโปรตีนประมาณ 8% และมีเยื่อใยอยู่ในระดับต่ำ เป็นวัตถุดิบอาหารที่เหมาะสมในการผสมเป็นอาหารสุกร ข้าวโพดที่ดีควรเป็นข้าวโพดที่บดอย่างละเอียด ไม่มีมอดกิน ไม่มีสิ่งปลอมปน และที่สำคัญที่สุดจะต้องไม่ขึ้นรา (สารพิษอะฟลาทอกซิน) และไม่มียาฆ่าแมลงปลอมปน ข้าวโพดสามารถใช้ทดแทนปลายข้าวได้ ข้อเสียในการใช้ข้าวโพดคือ มีเชื้อราและยาฆ่าแมลง เนื่องจากการเก็บเกี่ยว และการเก็บรักษาไม่ดีพอ

2.4 ข้าวฟ่าง มีโปรตีนประมาณ 11% ข้าวฟ่างโดยทั่วไปจะมีสารแทนนิน ซึ่งมีรสฝาดอยู่ในระดับสูง สารแทนนินมีผลทำให้การย่อยได้ของโปรตีนและพลังงานลดลง ดังนั้นจึงเป็นข้อจำกัดในการใช้ข้าวฟ่าง

2.5 มันสำปะหลัง ใช้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบมันสำปะหลังตากแห้งที่เรียกว่า มันเส้น มีโปรตีนประมาณ 2% มีแป้งมาก มีเยื่อใยประมาณ 4% ข้อเสียของการใช้มันเส้น คือ จะมีลำตัน เหง้า และดินทรายปนมาด้วย ดังนั้นจึงควรเลือกใช้มันเส้นที่มีคุณภาพดี เกรดใช้เลี้ยงสุกร ส่วนหัวมันสำปะหลังสดไม่ควรนำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ เพราะมีการพิษกรดไฮโดรไซยานิกในระดับสูงมาก และเป็นอันตรายต่อสัตว์ได้ วิธีการลดสารพิษทำได้ 2 วิธี คือ

2.5.1 ทำเป็นมันเส้น โดยหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ฝัสดดอย่างน้อย 3 แดด มันเส้นที่มีคุณภาพดี สามารถใช้ทดแทนปลายข้าวได้ ในกรณีปลายข้าวราคาแพง และมันเส้นราคาถูก (ปลายข้าว 1 กิโลกรัม เท่ากับมันเส้น 0.85 กิโลกรัม + กากถั่วเหลือง 0.15 กิโลกรัม)

2.5.2 ทำเป็นมันหมัก หมักในหลุม หรือถุงพลาสติก ควรหมักอย่างน้อย 1 เดือน ซึ่งจะลดปริมาณสารพิษกรดไฮโดรไซยานิกให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุกร

3. อาหารประเภทไขมัน

ไขมันจากสัตว์ ได้แก่ ไขมันวัว ไขมันสุกร ส่วนไขมันจากพืช ได้แก่ น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันปาล์ม น้ำมันรำ เป็นต้น สาเหตุที่ต้องใช้ไขมันในสูตรอาหาร เพื่อเพิ่มระดับพลังงานในสูตรอาหารนั้นให้สูงขึ้น ส่วนใหญ่ใช้ในอาหารสุกรเล็ก โดยเติม 2-5 % ในอาหาร ข้อเสียของไขมันมักจะมีกลิ่นหืน และเก็บไว้ได้ไม่นาน

4. อาหารประเภทแร่ธาตุ และวิตามิน

4.1 กระดูกป่น เป็นแหล่งของธาตุแคลเซียมและฟอสฟอรัสที่ดีมาก แต่มีคุณภาพไม่แน่นอน

4.2 ไคแคลเซียมฟอสเฟส ให้ธาตุแคลเซียมและฟอสฟอรัสทำมาจากกระดูก หรือทำจากหิน โดยนำเอาหินฟอสเฟตมาเผา ปกติจะใช้ไคแคลเซียมฟอสเฟตที่มีฟอสฟอรัส 18% (P18) หรือสูงกว่า

4.3 เปลือกหอยบด ให้ธาตุแคลเซียมอย่างเดียว

4.4 หัววิตามินแร่ธาตุ หรือพรีมิกซ์ เป็นส่วนผสมของวิตามินและแร่ธาตุปฏิกิริยาทุกชนิดที่สุกรต้องการ และพร้อมที่จะนำมาผสมกับวัตถุดิบ อาหารสัตว์อย่างอื่นได้ทันที พรีมิกซ์มีขายตามท้องตลาดทั่วไป

การให้อาหารสุกรระยะต่างๆ

1. ลูกสุกรระยะดูนมแม่ เริ่มให้อาหารสุกรนมโปรตีน 22% หรืออาหารสุกรอ่อนโปรตีน 20% เมื่อลูกสุกรมีอายุ 10 วัน ถึงหย่านม (หย่านม 28 วัน) และให้ต่ออีกประมาณ 3 วัน หลังจากหย่านมแล้ว

2. ลูกสุกรระยะหย่านม (หย่านม 28 วัน น้ำหนักประมาณ 6 กิโลกรัม) ให้อาหารสุกรอ่อนโปรตีน 20 % จนถึงอายุ 2 เดือน (น้ำหนักประมาณ 12-20 กิโลกรัม)

3. สุกรระยะน้ำหนัก 20-35 กิโลกรัม ให้อาหารโปรตีน 18% โดยให้สุกรกินอาหารเต็มที่ สุกรจะกินอาหารวันละ 1-2 กิโลกรัม

4. สุกรระยะน้ำหนัก 35-60 กิโลกรัม ให้อาหารโปรตีน 16% สุกรจะกินอาหารวันละ 2-2.5 กิโลกรัม

5. สุกรระยะน้ำหนัก 30 กิโลกรัม-ส่งตลาด ให้อาหารโปรตีน 14-15 % สุกรจะกินอาหารวันละ 2.5-3.5 กิโลกรัม

6. การให้อาหารสุกรพันธุ์ทดแทน สุกรตัวที่ต้องการจะเก็บไว้ทำพันธุ์(ยกเว้นสุกรขุน ,สุกรทดสอบพันธุ์) ควรจำกัดอาหารเพื่อไม่ให้อ้วนเกินไป เมื่อสุกรน้ำหนักประมาณ 60 กิโลกรัม ให้อาหารโปรตีน 16% ให้อาหารวันละ 2.2.5 กิโลกรัม

7. การให้อาหารสุกรพ่อพันธุ์ ให้อาหารโปรตีนประมาณ 15-16 % - พ่อพันธุ์ตัวใหญ่ 150 กิโลกรัมขึ้นไป ให้อาหารวันละ 2-2.5 กิโลกรัม - พ่อพันธุ์ตัวเล็ก 100-150 กิโลกรัม ให้อาหารวันละ 2 กิโลกรัม

8. การให้อาหารแม่สุกรอุ้มท้อง ให้อาหารโปรตีนประมาณ 15-16 % แม่สุกรจะตั้งท้องประมาณ 114 วัน ควรให้อาหารดังนี้ - แม่สุกรสาวทดแทนให้อาหารวันละ 2 กิโลกรัม - แม่สุกรหลังจาก

ผสมพันธุ์ให้อาหารวันละ 1.5-2 กิโลกรัม - แม่สุกรตั้งท้อง 0-90 วัน ให้อาหารวันละ 2 กิโลกรัม - แม่สุกรตั้งท้อง 90-108 วัน ให้อาหารวันละ 2-2.5 กิโลกรัม (ขึ้นอยู่กับสภาพแม่สุกรอ้วนหรือผอมด้วย) - แม่สุกรตั้งท้อง 108-114 วัน ให้อาหารวันละ 1-1.5 กิโลกรัม (เมื่อตั้งท้องได้ 108 วัน ให้ย้ายเข้าคอกคลอด)

9. การให้อาหารแม่สุกรหลังคลอด ให้อาหารโปรตีนประมาณ 16% - คลอดลูกแล้ว 0-3 วัน ให้อาหารวันละ 1-2 กิโลกรัม - คลอดลูก 3-14 วัน ให้อาหารวันละ 2-3.5 กิโลกรัม - คลอดลูก 14 วันขึ้นไป ให้อาหารเต็มที่เท่าที่แม่สุกรจะกินอาหารได้ หรือประมาณวันละ 4-6 กิโลกรัม ในกรณีที่แม่สุกรมีลูก 7 ตัวขึ้นไป (ควรให้อาหารแม่สุกรวันละ 3 ครั้ง เป็นอย่างน้อย ดูตามสภาพของแม่สุกร ระวังอย่าให้แม่สุกรพอม)

10. การให้อาหารแม่สุกรหลังหย่านม ให้อาหารโปรตีนประมาณ 15-16 % - แม่สุกรหย่านมในวันแรก ให้อาหารวันละ 1.1.5 กิโลกรัม - แม่สุกรหย่านมจาก 2 วันขึ้นไป จนถึงแม่สุกรเป็นสัด (แต่ไม่ควรเกิน 15 วัน) ให้อาหารวันละ 3-4 กิโลกรัม เพื่อให้แม่สุกรสมบูรณ์พันธุ์เร็วขึ้นและเพิ่มการตกไข่ - แม่สุกรเป็นสัดและผสมพันธุ์แล้ว ลดอาหารลงเหลือวันละ 1.5-2 กิโลกรัม - แม่สุกรไม่เป็นสัดเกิน 15 วัน แสดงว่าแม่สุกรผิดปกติ ให้ลดอาหารลงเหลือวันละ 2 กิโลกรัม และหาวิธีการทำให้แม่สุกรเป็นสัด โดยทำให้แม่สุกรเกิดความเครียด ใช้วิธีต้อนขังรวมกัน (แม่สุกรขนาดน้ำหนักตัวใกล้เคียงกัน) หรือขังสลบคอกทุก ๆ 10 วัน ส่วนใหญ่แม่สุกรก็จะเป็นสัด ถ้าหากปฏิบัติเช่นนี้แล้วภายใน 1 เดือน แม่สุกรยังไม่เป็นสัด ควรคัดแม่สุกรออกไปจากฝูง

11. การให้อาหารสุกรขุน สุกรขุนตั้งแต่น้ำหนัก 60 กิโลกรัมขึ้นไป น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นหลังจากน้ำหนัก 60 กิโลกรัมไปแล้วจะเป็นไขมันเสียส่วนใหญ่ ดังนั้นอาหารโปรตีนมีความจำเป็นน้อยลงในสุกรช่วงนี้ แต่โปรตีนก็จำเป็นจะต้องมีในอาหาร ทั้งนี้เพื่อรักษาปริมาณเนื้อแดงที่สะสมไว้แล้วนั่นเอง วัตถุประสงค์อาหารหลักที่ใช้ในช่วงนี้คือ รำละเอียด ปลาช่อน หรือข้าวโพด การให้อาหารสุกรในช่วงนี้อาจดัดแปลงให้เข้ากับสภาวะตลาด เช่น ถ้าตลาดยังซบเซาหรือราคาสุกรถูก อาจเลี้ยงถ่วงโดยการจำกัดอาหารหรือใช้วัตถุดิบอย่างอื่น ๆ ที่คุณภาพเลวกว่าและถูกกว่ามาแทน สุกรก็จะโตช้าลงทำให้ยืดระยะเวลาการส่งตลาดออกไปได้ เมื่อตลาดสุกรเริ่มดีขึ้นก็อาจจะเร่งสุกรให้โตเร็วขึ้นโดยการให้สุกรกินเต็มที่ พร้อมทั้งให้ปลาช่อนหรือข้าวโพดมากขึ้น สุกรจะอ้วนอย่างรวดเร็วและส่งตลาดภายในระยะเวลาไม่นานนัก อาหารสุกรในช่วงนี้เรียกว่า อาหารสุกรขุน (finishing ration) ควรมีโปรตีน 16 เปอร์เซ็นต์ (กมล ฉวีวรรณ, สัมฤทธิ์ แสนบัวและวิศาล ศรีสุริยะ, 2548 : 17-24)

5. โรคและการป้องกันโรค

ในการเลี้ยงสุกร ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกำไร ขาดทุนของเกษตรกรคือ การควบคุมป้องกันและรักษาโรค ถ้าสามารถควบคุมป้องกันโรคไม่ให้เกิด หมั่นดูแลเอาใจใส่ในด้านการจัดการฟาร์มให้มีการสุขาภิบาลที่ดี ฉีดวัคซีนตามโปรแกรมที่กำหนด จะทำให้สุกรมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ส่วนโรคที่พบบ่อยในสุกร มีดังนี้ (ภานุมาศ ปิยะภาณุกุล, 2551 : 93-100)

1. โรคอหิวาต์สุกร โรคนี้เป็นโรคระบาดที่รุนแรง พบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุ อัตราการเกิดโรคและอัตราการตายสูง

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการกินอาหาร และน้ำ หรือโดยการหายใจหรือโดยทางบาดแผลที่ผิวหนังหรือโดยทางเยื่อตา(นกและแมลงวันเป็นพาหนะของโรคนี้ได้) และเมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้วจะใช้เวลาฟักโรคนานประมาณ 3 วัน-3 สัปดาห์ แต่โดยทั่วไปประมาณ 7 วัน สุกรที่รับเชื้อไวรัสตัวนี้ก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรค อาการที่พบได้คือมีไข้สูงประมาณ 105-108 องศาฟาเรนไฮต์ หรือ 40.5-42 องศาเซลเซียสเบื่ออาหารและต่อมาจะไม่กินอาหาร หอบ ตื่นเต้นและจะมีอาการซึมในเวลาต่อมา เยื่อตาอักเสบ (มีขี้ตา) ท้องผูก (ขี้เป็นเม็ด) ในช่วงสุกรป่วยมีไข้และเมื่อไข้ลงจะพบอาการท้องเสีย (ขี้เป็นน้ำสีเหลืองเทา) และอาจพบอาการอาเจียนร่วมด้วย ผิวหนังบริเวณหู คอ ท้อง และด้านในของขาหนีบ จะพบจุดเลือดออกเล็กๆ ทำให้ผิวหนังบริเวณนั้นมีสีแดงและต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีม่วง

กรณีสุกรรุ่นป่วย อาจพบอาการทางระบบประสาทคือสุกรจะเดินเป็นวงกลม ขาเดินไม่สัมพันธ์กัน และมีอาการชัก

กรณีแม่สุกรท้อง ถ้าได้รับเชื้อโรคตัวนี้พบว่าเชื้อโรคอาจแพร่ไปยังลูกในท้องได้ผลคือทำให้ลูกในท้องตาย หรือเกิดการแท้งลูก หรือลูกสุกรที่คลอดออกมาผิดปกติอ่อนแอและกล้ำเนื้อสัน

สุกรป่วยที่ฟื้นคืนจากโรคคหิวาต์สุกรพบว่าจะมีภูมิคุ้มโรคได้ตลอดชีวิตและแม่สุกรสามารถถ่ายทอดภูมิคุ้มกันโรคไปยังลูกสุกร ได้โดยทางน้ำนมเหลือง ซึ่งระดับความคุ้มโรคที่ลูกสุกรได้รับจะมากหรือน้อยต่างกันไป เนื่องจากระดับภูมิคุ้มกันโรคในแม่สุกรแต่ละตัวไม่เท่ากัน และพบว่าแม่สุกรที่ทำวัคซีนเชื่อเป็น ความคุ้มกันโรคที่ถ่ายทอดไปยังลูกสุกรจะสามารถป้องกันโรคได้นาน 6-8 สัปดาห์หรือน้อยกว่านี้ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับชนิดของวัคซีนที่ทำ

การป้องกัน

โรคคหิวาต์สุกรสามารถป้องกันได้โดย

1. ทำวัคซีนคหิวาต์สุกรตามโปรแกรมที่กำหนดไว้
2. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวดโดยเฉพาะเกี่ยวกับคนและรถยนต์ที่เข้าออก
3. มีการสุขาภิบาลที่ดี
4. การเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
5. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
6. มีการกำจัดแมลงวันและนกโรคสุกร

โปรแกรมการทำ วัคซีนคหิวาต์สุกร

1. ลูกสุกรทำวัคซีนเมื่อสุกรอายุประมาณ 6 สัปดาห์ และให้ทำ วัคซีนซ้ำอีกครั้งในอีก 2 สัปดาห์ต่อมา
2. สุกรพ่อพันธุ์ ทำวัคซีนทุก 6 เดือน
3. สุกรแม่พันธุ์ ทำวัคซีนทุกครั้งที่หย่านม

การรักษา

โรคคหิวาต์สุกรเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโรคนี้โดยเฉพาะสุกรที่ป่วยควรทำลายทิ้งโดยการเผาหรือฝัง

2. โรคปากและเท้าเปื่อย โรคนี้เป็นโรคระบาด ที่ระบาดได้อย่างรวดเร็วในสัตว์ปีก (วัว ควาย แพะ แกะและสุกร) และทำความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก เพราะในโรคนี้เป็นอุปสรรคต่อการส่งสุกรออก จำหน่ายในต่างประเทศ โรคนี้พบเป็นได้กับสุกรทุกอายุ อัตราการเกิดโรคสูงแต่อัตราการตายต่ำ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่มด้วยกันคือ ไทป์โอ, ไทป์เอ และ ไทป์เอเซียวัน (ไทป์โอรุนแรงที่สุด) เชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยทางการสัมผัสกับเชื้อโดยตรง (คนเลี้ยงนำเข้ามาเอง) หรือโดยการกินอาหารและน้ำที่มีเชื้อโรคปนอยู่ หรือโดยการหายใจ เอาเชื้อโรคตัวนี้เข้าไป และเมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 3-6 วัน สุกรก็จะเริ่มแสดงอาการโรคนี้ออกมาให้เห็น อาการที่พบได้คือ มีตุ่มน้ำใสที่บริเวณปลายจมูก ปาก ริมฝีปาก เหงือกและผิวหนังบริเวณไรกับและต่อมาตุ่มน้ำใสนี้จะแตกซึ่งน้ำในตุ่มนี้จะมีเชื้อไวรัสอยู่เป็นจำนวนมากถ้าการจัดการไม่ดีโรคนี้อาจจะกระจายระบาดออกไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบอาการ ไข้สูง เบื่ออาหาร น้ำลายยืดขาเจ็บและน้ำหนักลด (เนื่องจากกินอาหารไม่ได้) และบางครั้งอาจพบก๊ีบลอกหลุด

แม้สุกรเลี้ยงลูกที่เป็นโรคนี้จะพบตุ่มน้ำใสที่หัวนมด้วยในกรณีที่สุกรป่วยด้วยโรคนี้ ซึ่งไม่เคยมีประวัติการทำวัคซีนมาก่อน จะพบอาการของโรครุนแรงกว่าสุกรที่เคยทำวัคซีน และอัตราการตายของลูกสุกรและสุกรเล็กอาจสูงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ (ลูกสุกรหรือสุกรเล็กที่ตาย จะพบรอยโรคที่หัวใจซึ่งคล้ายๆกับลายเสือ) สุกรป่วยที่ฟื้นจากโรคนี้จะพบว่าภูมิคุ้มกันโรคเฉพาะกลุ่มของไวรัสที่ทำให้เกิดการป่วยเท่านั้น ซึ่งสามารถป้องกันโรคได้นานประมาณ 90-180 วันและแม่สุกรสามารถถ่ายทอดภูมิคุ้มกันโรคนี้ให้แก่ลูกสุกรได้โดยทางน้ำนมเหลือง ซึ่งคุ้มกันโรคได้นานหลายสัปดาห์

การป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย

โรคปากและเท้าเปื่อยสามารถป้องกันได้โดย

1. ทำวัคซีนปากและเท้าเปื่อยตามโปรแกรมที่กำหนดไว้
2. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
3. มีการสุขาภิบาลที่ดี
4. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
5. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
6. มีการกำจัดแมลงวันและนก

โปรแกรมการทำวัคซีนปากและเท้าเปื่อย

1. ลูกสุกร ทำวัคซีนเมื่อสุกรอายุประมาณ 7 สัปดาห์และให้ทำวัคซีนซ้ำอีกครั้ง ในอีก 2 สัปดาห์ต่อมา

2. สุกรพ่อและแม่พันธุ์ทำซ้ำทุก 4-5 เดือน

การรักษา

โรคปากและเท้าเปื่อยเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ แต่โรคนี้ไม่ทำให้สุกรป่วยตาย การรักษาจึงทำได้เพียงรักษาตามอาการโดย

1. ใช้น้ำยาล้างแผล 5-10 เปอร์เซ็นต์ หรือยาเย็นเช็ดหน้าไวโอลีนทาแผลที่เกิดจากตุ่มน้ำใส

2. ให้อาปฏิกิริยาของผสมในอาหารเพื่อป้องกันโรคแทรกแก่สุกรตัวที่ยังไม่แสดงอาการและให้ยาโดยการฉีดเข้าสุกรตัวที่แสดงอาการแล้ว

3. พ่นน้ำยาจุนสีที่มีความเข้มข้น 5 เปอร์เซ็นต์ที่กัก

3. โรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ (โรค ที-จี-อี) โรคนี้เป็นโรคระบาดของทางเดินอาหารที่เกิดอย่างรุนแรงในลูกสุกร อัตราการเกิดโรคและอัตราการตายสูง ถึง 100 เปอร์เซ็นต์

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อโรค ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายทางอาหารหรือน้ำที่กินหรือโดยการหายใจเอาเชื้อโรคนี้ เข้าไปและเมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว เชื้อโรคจะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 14 ชั่วโมงถึง 4 วัน ลูกสุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคให้เห็น ซึ่งอาการของโรคจะพบรุนแรงในลูกสุกรที่มีอายุต่ำกว่า 3 สัปดาห์ อาการแรกที่พบได้คือ อาการอาเจียน (มีตะกอนน้ำนม) และมีอาการท้องเสียตามมาซึ่งอาการท้องเสียจะพบได้เมื่อลูกสุกรสัมผัสกับเชื้อโรคแล้วนานประมาณ 18-30 ชั่วโมง อาการท้องเสียที่พบได้ในวันแรก จะมีลักษณะเป็นสีเหลืองใสพบเกาะตามก้นขาหลังและหาง นอกจากนี้อาการอื่นๆ ที่พบได้ ได้แก่ อาการตัวสั่น ตาลึก และหิวน้ำ (เนื่องจากร่างกายสูญเสียน้ำ) สำหรับอาการท้องเสียจะพบเป็นอยู่นาน 5-9 วัน อุจจาระก็จะเริ่มข้นขึ้น แต่ลูกสุกรมักจะตายภายในวันที่ 2-4 ของการป่วยเนื่องจากการสูญเสียของร่างกาย แม่สุกรที่ฟื้นจากโรคนี้ สามารถถ่ายภูมิคุ้มกันโรคนี้ไปให้ลูกสุกรได้โดยทางน้ำนมเหลืองและน้ำนมขาว

การป้องกัน

โรคที.จี.อี. สามารถป้องกันได้โดย

1. ทำวัคซีนป้องกันโรคที.จี.อี. ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ (ถ้ามีโรคนี้ระบาด)
2. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
3. มีการสุขาภิบาลที่ดี
4. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
5. กำจัดสัตว์ที่สามารถเป็นพาหะของโรค
6. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่

การรักษา

โรคที.จี.อี. เกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ นอกจากจะรักษาตามอาการของโรค โดย

1. ให้น้ำเกลือ เพื่อทดแทนน้ำและอิเล็กโทรไลต์ที่สูญเสียออกมากับอุจจาระ
2. ให้ความอบอุ่นให้เพียงพอแก่ลูกสุกรป่วย
3. ให้อาปฏิกิริยาละลายน้ำเพื่อป้องกันโรคแทรก

4. โรคพิษสุนัขบ้าเทียม โรคนี้เป็นโรคระบาดพบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุ แต่ความรุนแรงของโรคจะเกิดกับลูกสุกร และสุกรเล็ก อัตราการเกิดโรคและอัตราการตายสูงและสุกรที่ฟื้นจากโรคจะเป็นพาหะของโรคและสามารถปล่อยเชื้อโรคออกมากับลมหายใจ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการสัมผัสกับสุกรตัวที่เป็นพาหะของโรคนี้หรือโดยการกินอาหารหรือน้ำที่มี เชื้อนี้อยู่หรือโดยการหายใจเอาเชื้อนี้เข้าไปหรือโดยการผสมพันธุ์กับสุกรที่เป็นโรคนี้ หรือโดยทางเย็บูดตา (หนูบ้านสามารถแพร่เชื้อโรคตัวนี้ได้) และ

เมื่อเชื้อโรคตัวนี้เข้าสู่ร่างกายสุกรแล้วโรคนี้อาจใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 36-48 ชั่วโมง สุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคนี้ให้เห็นซึ่งอาการที่สุกรป่วย แสดงออกนั้นขึ้นอยู่กับอายุคืออาการจะรุนแรงในลูกสุกรแรกคลอดโดยลูกสุกรป่วยจะล้มลงภายในไม่กี่ ชั่วโมง ภายหลังจากการติดเชื้อ มีไข้สูงถึง 180 องศาฟาเรนไฮต์หรือ 42 องศาเซลเซียส สุกรควบคุมการเคลื่อนไหวไม่ได้ ตื่นเต้น กล้ามเนื้อกระตุกอย่างแรง แล้วล้มลงโดยขาอยู่ในลักษณะถีบจักรยาน(อาจพบอาการอาเจียนและท้องเสียได้) และน้ำลายฟูมปาก ลูกสุกรอาจได้รับเชื้อตัวนี้ก่อนคลอด ซึ่งจะพบลูกสุกรตายภายใน 2 วันหลังคลอด และลูกสุกรที่ได้รับเชื้อตัวนี้ทันทีที่คลอดออกมา อาจแสดงอาการให้เห็นเมื่ออายุ 2 วัน และมักตายเมื่ออายุ 5 วันและพบว่าอัตราการตายของลูกสุกร ที่มีอายุต่ำกว่า 2 สัปดาห์จะสูงถึง 100 เปอร์เซ็นต์และอัตราการตายของลูกสุกรที่มีอายุมากกว่า 3 สัปดาห์ขึ้นไปจะลดลงประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากความสามารถในการต้านโรคมักมากขึ้นเมื่อสุกรโตขึ้นและอัตราการตายจะลดลง เหลือเพียง 5 เปอร์เซ็นต์ในสุกรที่มีอายุ 5 เดือนขึ้นไป

อาการที่พบได้ในสุกรรุ่นที่ป่วยคือ มีไข้สูง เบื่ออาหาร ไม่อยู่นิ่ง หายใจลำบากตัวสั่น และควบคุมตัวไม่ได้โดยเฉพาะส่วนของขาหลัง และสุกรป่วยจะชักตายในที่สุด (สุกรรุ่นที่ฟื้นจากโรคมักจะแคระแกรน)

การป้องกัน

โรคพิษสุนัขบ้าเทียม สามารถป้องกันได้โดย

1. ทำวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเทียมตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ (ถ้ามีโรคนี้ระบาด)

2. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
3. มีการสุขาภิบาลที่ดี
4. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
5. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
6. กำจัดหนูแมลงวัน นก แมวและสุนัขที่เข้ามาอยู่ในบริเวณฟาร์ม

โปรแกรมการทำวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเทียม

1. สุกรพ่อและแม่พันธุ์ ทำซ้ำทุกๆ 4-5 เดือน (วัคซีนเชื้อตาย) หรือทำวัคซีนกับแม่สุกรท้องก่อนคลอด 3 สัปดาห์และทำซ้ำอีกครั้งก่อนคลอด 1 สัปดาห์
2. สุกรรุ่น ทำวัคซีนเมื่ออายุประมาณ 8-9 สัปดาห์ และให้ทำวัคซีนซ้ำอีกครั้งใน 2 สัปดาห์

การรักษา

โรคพิษสุนัขบ้าเทียมเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ นอกจากจะรักษาตามอาการ (ลูกสุกรมักตาย จึงไม่แนะนำให้รักษา)

5. โรคไขหวัดใหญ่ โรคนี้เป็นโรคระบาดของทางเดินหายใจที่เกิดขึ้นแบบฉับพลันและแพร่ไปได้อย่างรวดเร็วมาก พบเป็นได้กับสุกรทุกอายุอัตราการเกิดโรคสูงแต่อัตราการตายต่ำ โดยทั่วไปพบประมาณ 1-4 เปอร์เซ็นต์

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยเกาะมากับไข่ของพยาธิ ปอดหรือโดย การสัมผัสกับสุกรป่วยโดยตรง หรือโดยการกินอาหารหรือน้ำที่มีเชื้อโรคนี้นปนอยู่ หรือโดยการหายใจเอาเชื้อโรคนี้นี้เข้าไปและเชื้อเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 3-7 วันสุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคให้เห็น อาการที่พบได้คือ ไข้สูง ซึม เบื่ออาหาร หายใจลำบากหอบไอ มีน้ำมูกและซีตาและกล้ามเนื้อไม่มีแรงซึ่งเป็น ผลให้สุกรป่วยนอนหมอบ (อาจมีอาการอาเจียนด้วย)การฟื้นจากโรคจะเป็นไปอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกับการเกิดโรคคือจะป่วยอยู่นาน 4-6 วันสุกรป่วยบางตัวอาจจะไม่ฟื้นจากโรคแต่จะเป็นโรคแบบเรื้อรังสุกรที่ฟื้นจากโรคพบว่าจะมีภูมิคุ้มกันโรคนี้นี้

การป้องกัน

โรคไข้หวัดใหญ่ สามารถป้องกันได้โดย

1. ไม่ควรเลี้ยงสุกรบนพื้นดิน
2. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
3. มีการสุขาภิบาลที่ดี
4. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่

การรักษา

โรคไข้หวัดใหญ่เกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ นอกจากจะรักษาตามอาการของโรค โดย

1. ให้ยาปฏิชีวนะผสมในอาหารหรือน้ำ เพื่อป้องกันโรคแทรก
2. น้ำที่กินต้องสะอาด
3. อาหารที่ให้กิน ควรจำกัดให้กินน้อยในช่วง 2-3 วันแรกของการฟื้นจากอาการ

ของโรค

6. โรคฝีดาษ โรคนี้เป็นโรคที่เกิดขึ้นแบบฉับพลันกับสุกรทุกอายุ และอัตราการเกิดโรคสูงแต่อัตราการตายต่ำ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการสัมผัสกับสุกรป่วยโดยตรง หรือ ยุง ไร เหา เป็นต้นนำเชื้อโรคตัวนี้มา และเมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 3-6 วันสุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคให้เห็น อาการที่พบได้คือ ไข้สูงประมาณ 104 องศาฟาเรนไฮต์ซึม ไม่กินอาหาร น้ำมูกน้ำตาไหล และพบเม็ดตุ่มที่ผิวหนัง ซึ่งเม็ดตุ่มนี้ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นตุ่มหนองและแตกในที่สุด และแผลที่แตกจะตกสะเก็ด สุกรป่วยที่ฟื้นจากโรคนี้จะมีภูมิคุ้มกันโรคนี้นี้ด้วย

การป้องกันโรคฝีดาษ สามารถป้องกันได้โดย

1. วางโปรแกรมการกำจัดยุง ไรและเหา
2. กำจัดแหล่งน้ำขังสำหรับเพาะยุง
3. มีการเลี้ยงดูและการให้อาหารที่ดี
4. มีการสุขาภิบาลที่ดี

การรักษาโรคฝีดาษเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่ใช้รักษาโดยเฉพาะ นอกจากจะรักษาตามอาการของโรค โดย

1. ใช้ทิชชูหรือไอโอดีน 2-5 เปอร์เซ็นต์ทาแผลที่ผิวหนัง
2. อาจจะให้ยาปฏิชีวนะผสมอาหารเพื่อป้องกันโรคแทรก
3. คอกหรือเล้าสุกรจะต้องดูแลรักษาให้สะอาดและแห้งอยู่เสมอ

7. โรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ โรคนี้เป็นโรคระบาดทางระบบหายใจ พบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุ ซึ่งมีอัตราการเกิดโรคสูงแต่อัตราการตายต่ำ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย และพบว่าอาการของโรคจะรุนแรงขึ้นถ้ามีเชื้อไวรัสร่วมด้วย เชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกาย สุกรได้โดยการหายใจ เอาเชื้อเข้าไป หรือโดยการสัมผัสกับสุกรป่วยโดยตรง หรือโดยการกินน้ำและอาหารที่มีเชื้อนี้ ปนอยู่และเมื่อเชื้อนี้เข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว อาการและความรุนแรงของโรคขึ้นอยู่กับโรคแทรกซ้อนสุขภาพและอายุของสุกรป่วย อาการเด่นของ โรคนี้ที่พบได้คือ จามเลือดไหลออกจากจมูกซึ่งมักพบอาการทั้งสองนี้ในสุกรที่อายุน้อยกว่า 4 สัปดาห์นอกจากนี้จะพบอาการจมูกบิตเบี้ยว

การป้องกัน

โรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อสามารถป้องกันได้โดย

1. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
2. ควรศึกษาแหล่งที่มาของสุกรใหม่ ว่ามีโรคนี้ระบาดหรือไม่
3. กำจัดหนูแมว และสุนัขออกจากโรงเรือนเพาะสัตว์เหล่านี้อาจเป็นพาหนะของ

โรค

4. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
5. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
6. มีการสุขาภิบาลที่ดี

การรักษา

โรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ยาที่จะใช้รักษาโรคนี้ได้แก่ยาปฏิชีวนะ ชนิดที่ออกฤทธิ์และทำลาย เชื้อโรคได้กว้างหรือยาซัลโฟนามายเช่นยาซัลฟาเมทาทซีน ซัลฟาไทอะโซน เป็นต้น

หมายเหตุ : สุกรใหญ่ที่เป็นโรคนี้ พบว่าไม่มีผลทำให้จมูกบิตเบี้ยวหรือย่นแต่จะเป็นตัวอมโรคและจะแพร่เชื้อโรคเมื่อสุกรเครียด

8. โรคไฟลามทุ่ง โรคนี้เป็นโรคระบาดที่สามารถติดต่อถึงกันได้ ความรุนแรงของโรคนี้อาจจะมีผลเนื่องจากพันธุกรรมคุณค่าของอาหารที่ใช้เลี้ยง การสุขาภิบาล อุณหภูมิของสภาพแวดล้อม หรือฤดูกาล

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการกินน้ำและอาหารที่มีเชื้อโรคตัวนี้ปนอยู่ หรือโดยการสัมผัสกับสุกรป่วยโดยตรง และเมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 3-4 วัน สุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคให้เห็นอาการที่พบเห็นได้มีอยู่ 4 แบบด้วยกัน

1. แบบแรก สุกรป่วยจะแสดงอาการแบบฉับพลัน และอาจตายได้โดยไม่แสดงอาการป่วยให้เห็น อาการที่พบได้คือ ไข้สูง 104-108 องศาฟาเรนไฮต์ซึม เบื่ออาหาร หนาวสั่น นอนสุมกันตาแดง ไอ มีไข้มีไข้ดำ ท้องผูกตามด้วยอาการท้องเสียอย่างรุนแรง (บางตัวอาจพบอาการอาเจียน)
2. แบบที่สอง สุกรป่วยจะแสดงอาการที่ผิวหนัง คือจะพบอาการบวมที่ผิวหนังซึ่งมีลักษณะคล้ายรูปข้าวหลามตัดหรือเป็นหย่อมสีแดงจนถึงสีม่วงที่บริเวณท้อง ต้นขา และลำตัว (สุกรป่วยที่ฟื้นจากโรคจะพบว่าผิวหนังที่มีรอยโรคจะลอก)
3. แบบที่สาม สุกรป่วยจะแสดงอาการที่ข้อขา คือจะพบอาการเดินขากระเผลกหรือ เดินในลักษณะขาไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นผลเนื่องจากข้ออักเสบโดยเฉพาะที่ข้อเข่าหน้าและข้อหลัง
4. แบบที่สี่ สุกรป่วยจะตายแบบทันทีหรืออาจพบอาการบวมที่ปลายจมูก หูและส่วนอื่นของร่างกาย

การป้องกัน

โรคไฟลามทุ่ง สามารถป้องกันได้โดย

1. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
2. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
3. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
4. มีการสุขาภิบาลที่ดี

การรักษาโรค

โรคไฟลามทุ่งเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ยาที่จะใช้รักษาโรคนี้ได้แก่ ยาปฏิชีวนะในกลุ่มของยาเพนนิซิลิน และยาปฏิชีวนะที่ออกฤทธิ์ทำลายเชื้อได้กว้าง

9. โรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งเชื้อมีชีวิตจะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการกินอาหาร และน้ำที่มีเชื้อโรคตัวนี้ ปนอยู่ หรือโดยการกินกระดูกป่นที่มีเชื้อตัวนี้ปนอยู่หรือโดยการสัมผัสกับสัตว์พื้นแทะ หรือนกป่าที่เป็นตัวพาโรคนี้ และเมื่อเข้าสู่ร่างกาย แล้วจะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 1-2 วัน สุกรจะแสดงอาการป่วยให้เห็นอาการป่วย ที่พบได้มีอยู่ 4 แบบด้วยกัน

1. แบบแรก มักพบเป็นกับลูกสุกร โดยอาการป่วยจะเกิดแบบฉับพลัน ไข้สูง 105-107 องศาฟาเรนไฮต์สุกรจะซึมและตายภายใน 24-48 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังพบว่าผิวหนังมีสีแดงเข้มจนถึงสีม่วง โดยเฉพาะที่ขอบตาและใต้ท้อง อาการทางประสาทอาจพบ และอัตราการตายพบได้สูงถึง 100 เปอร์เซ็นต์
2. แบบที่สอง มักพบกับสุกรที่มีอายุมากหรือสุกรใหญ่ อาการที่พบได้คือ ไข้สูง 105-107 องศาฟาเรนไฮต์ท้องเสียเป็นน้ำอย่างรุนแรง อุจจาระมีกลิ่นเน่า เป็นมูกและอาจพบเยื่อเมือกของลำไส้ปนด้วย
3. แบบที่สาม อาการที่พบได้คือ ไข้สูง 103-104 องศาฟาเรนไฮต์ อุจจาระนิ่ม เบื่ออาหาร และบางรายพบอาการ สูญเสียน้ำ เช่น ผิวหนังขาดความยืดหยุ่น ตาจมลึก ขนลุก ชูบผอมลงเรื่อยๆ และตายในที่สุด

4.แบบที่สี่ แบบนี้พบว่าสุกรเป็นมาก อาการที่พบได้คือ ท้องเสีย โดยพบเป็นๆ หายๆ ไข้ไม่คงที่ ผอมแห้ง และ ตอบสนองต่อการรักษาได้น้อย (อุจจาระอาจปกติหรืออาจมีมูกหรือเลือดปน)

การป้องกัน

โรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์สามารถป้องกันได้โดย

1. กำจัดสุกรที่เป็นตัวอมโรค
2. มีการกักโรคและตรวจโรคสุกรใหม่
3. มีการจัดการควบคุมโรคที่เข้มงวด
4. ระงับการใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์จากโรงฆ่า
5. มีการสุขาภิบาลที่ดี

การรักษา

โรคซัลโมเนลโลซิสเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ยาที่จะใช้รักษาโรคนี้ได้ ได้แก่ ยาปฏิชีวนะ เช่น ยานีโอไมซิน หรือยาเตตราไซคลินหรือยาซัลโฟนามาย หรือยาไนโตรฟูราโซน

10. โรคบิดมูกเลือด โรคนี้เป็นโรคระบาดทางเดินอาหาร ที่เกิดขึ้นได้กับสุกรทุกอายุ อัตราการเกิดโรคสูง แต่อัตราการตายต่ำ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อแบคทีเรียร่วมกับเชื้อสไปโรจิต และยังมีสาเหตุโน้มนำของโรคนี้คือการจัดการฟาร์มที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการกินอาหารและน้ำที่มีเชื้อปนอยู่ หรือโดยการสัมผัสกับสุกรป่วยโดยตรงหรือสุกรที่เป็นพาหะของโรคและเมื่อสุกรได้รับเชื้อโรคตัวนี้เข้าสู่ร่างกายแล้วเชื้อโรคตัวนี้จะใช้เวลาในการฟักโรคโดยทั่วๆ ไปประมาณ 10-14 วันสุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคให้เห็น

อาการที่พบเห็นได้มีอยู่ 2 แบบด้วยกัน

1. แบบแรก อาการของโรคจะเกิดแบบฉับพลันโดยจะพบสุกรป่วยทีละตัวสองตัว และอาการของโรค ที่พบไม่เด่นชัด คือสุกรป่วยจะกินอาหารน้อยลง อุจจาระอาจจะเหลวหรือเป็นก้อนเหมือนปกติ แต่ต่อมาอุจจาระ จะเหลวมีสีเหลืองจนถึงสีเทา และในที่สุดอุจจาระจะเหลวเป็นเลือดสด และมีมูกซึ่งเป็นลักษณะเด่นของโรค อาการป่วยแบบแรกนี้มักพบว่าเป็นกับสุกรภายหลังหย่านมแล้ว 2 หรือ 3 สัปดาห์

2. แบบที่สอง อาการของโรคเป็นแบบเรื้อรังคือจะพบอาการอุจจาระเหลวสีเทาและมีเยื่อผิวของลำไส้ปนออกมา แต่ไม่มีเลือดปนออกมากับอุจจาระสุกรป่วยที่ฟื้นจากโรคหรือป่วยแต่ไม่แสดงอาการของโรค พบว่าสุกรสามารถปล่อยเชื้อโรคออกมากับอุจจาระได้

การป้องกัน

โรคบิดมูกเลือด สามารถป้องกันได้โดย

1. กำจัดสุกรที่เป็นพาหะของโรค
2. มีการกักและตรวจโรคสุกรใหม่
3. มีการเลี้ยงดูและอาหารที่ดี
4. มีการสุขาภิบาลที่ดี

การรักษาโรค

โรคบิดมูกเลือดเกิดจากเชื้อแบคทีเรียร่วมกับเชื้อสไปโรซิด ยาที่จะใช้รักษาโรคนี้ได้ ได้แก่ ยาปฏิชีวนะ เช่น ยาลินโคมายซิน ยาไทโลซิน ยาแบคซิทรากซินหรือยาคลอเตตราไซคลิน หรือยาก ลุ่มสังเคราะห์เช่น ยาฟูราโซลิโดน โรนิดาโซน ไดเมทไตรดาโซนหรือคาร์บาติออก นอกจากนี้ให้ยาไปกำจัด เชื้อโรคแล้วอาหารที่ให้อุสกรป่วยควรมี พลังงานต่ำ แต่มีเยื่อใยสูงและควรให้สารอิเล็กโทรไลต์ผสมน้ำให้ อุสกรกินจะช่วยลดความรุนแรงของโรคลงได้

6. การดูแลสุกร

การเลี้ยงสุกรให้ประสบความสำเร็จ ต้องเอาใจใส่เรื่องการเลี้ยง และการดูแลสุกรอย่างถูกต้อง แม้ผู้เลี้ยงจะมีทุนพันธุ์ดีก็ตาม แต่ถ้าละเลยในสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาต่างๆ ก็เกิดขึ้นได้ เช่น พ่อสุกรผสม ไม่เก่ง ผสมติดน้อย แม่สุกรคลอดลูกยาก ลูกสุกรป่วยเป็นโรคท้องเสีย และมีอัตราการตายสูง เป็นต้น การปฏิบัติเลี้ยงดูสุกร มีดังต่อไปนี้ (เมธา ขวัญเจริญ. 2555 : 403-418)

1.การจัดการพ่อสุกร พ่อสุกรที่จะนำมาใช้เป็นพ่อพันธุ์ ควรมีอายุ 8 เดือนขึ้นไป ให้อาหาร โปรตีน 16 % ให้กินอาหารวันละ 2 กิโลกรัม ขึ้นอยู่กับสภาพของพ่อสุกรด้วยว่าไม่อ้วนและผอมเกินไป

2. การจัดการแม่สุกร ให้อาหารโปรตีน 16% ให้กินอาหารวันละ 2 กิโลกรัม แม่สุกรสาว ควรมีอายุ 7-8 เดือน น้ำหนัก 100-120 กิโลกรัม จึงนำมาผสมพันธุ์ (เป็นสัดครั้งที่ 2-3) ผสมพันธุ์ 2 ครั้ง (เช้า-เช้า , เย็น-เย็น) เมื่อผสมพันธุ์แล้วควรลดอาหารให้เหลือ 1.5-2 กิโลกรัม เมื่อตั้งท้องได้ 90-108 วัน ควรเพิ่มอาหารเป็น 2-2.5 กิโลกรัม และเมื่อตั้งท้องได้ 108 วันคลอดลูก ให้ลดอาหารลงเหลือ 1-1.5 กิโลกรัม (ปกติสุกรจะตั้งท้องประมาณ 114 วัน) แม่สุกรควรอยู่ในสภาพปานกลาง คือ ไม่อ้วน หรือผอมเกินไป แม่สุกรจะให้ลูกดีที่สุดในครอกที่ 3-5 และควรคัดแม่สุกรออกในครอกที่ 7 หรือ 8 (แม่สุกรให้ลูก เกินกว่าครอก ที่ 7 ขึ้นไป มักจะให้จำนวนลูกสุกรแรกคลอด มีชีวิต และจำนวนสุกรหย่านมลดลง)

3. การจัดการแม่สุกรก่อนคลอด ระวังอย่าให้แม่สุกรเจ็บป่วยหรือท้องผูก ควรจัดการ ดังนี้

3.1 แม่สุกรก่อนคลอด 7 วัน ให้อาบน้ำด้วยสบู่ทำความสะอาดแม่สุกร โดยเฉพาะราวนม บั้นท้าย อวัยวะเพศ แล้วพ่นอาบด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (ละลายน้ำ ตามอัตราส่วน) และพ่นยาพยาธิ ภายนอก แล้วนำเข้าคอกคลอด

3.2 ก่อนแม่สุกรคลอด 4 วัน ควรลดอาหารลงเหลือ 1-1.5 กิโลกรัม/วัน ควรผสมรำ ละเอียดเพิ่มอีก 20 % ในอาหาร โดยให้แม่สุกรกิน 4-6 วันก่อนคลอด หรือผสมแม็กนีเซียมซัลเฟต (ดี เกลือ) ประมาณ 10 กรัม โดยคลุกอาหารให้ทั่วให้แม่สุกรกินวันละครั้ง 1-3 วันก่อนคลอด เพื่อป้องกัน แม่สุกรท้องผูก ช่วยลดปัญหาแม่สุกรคลอดยาก

3.3 ดูแลแม่สุกรอย่างใกล้ชิด อย่าให้แม่สุกรป่วย เช่น สังเกตรางอาหารว่าแม่สุกรกิน อาหารหมดหรือไม่ ถ่ายอุจจาระเป็นเม็ดกระสุน ท้องเสีย หอบแรง เป็นต้น ถ้าแม่สุกรป่วยก็ควรรักษา ตามอาการ

3.4 คอกคลอด ก่อนนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด คอกคลอดต้องสะอาด รางหรือฟันท้าย น้ำยาฆ่าเชื้อโรค และโรยปูนขาว ต้องมีการพ่นคอกไว้อย่างน้อย 7 วัน ซึ่งจะเป็นการตัดวงจรของเชื้อ โรค

4. การจัดการลูกสุกรเมื่อคลอด

แม่สุกรก่อนคลอด 24 ชั่วโมง จะมีน้ำนมไหลออกมาจากเต้านม ลูกสุกรแรกคลอดควรดูแลปฏิบัติ ดังนี้

- 4.1 ใช้ผ้าที่สะอาดหรือฟางเช็ดตัวลูกสุกรให้แห้ง ควักเอาน้ำเมือกในปากและในจมูกออก
- 4.2 การตัดสายสะดือ ใช้ด้ายผูกสายสะดือให้ห่างจากพื้นที่องประมาณ 1-2 นิ้ว ตัดสายสะดือด้วยกรรไกร ทารอยแผลด้วยทิงเจอร์ไอโอดีนเพื่อฆ่าเชื้อโรค
- 4.3 ตัดเขี้ยวออกให้หมด (เขี้ยวมี 8 ซี่ ข้างบน 4 ซี่ ข้างล่าง 4 ซี่) เพื่อป้องกันลูกสุกรกัดเต้านมแม่สุกรเป็นแผลในขณะแย่งดูดนม
- 4.4 รับประทานลูกสุกรกินนม น้ำเหลืองจากเต้านมแม่สุกรในนม น้ำเหลืองจะมีสารอาหารและภูมิคุ้มกันโรค ปกตินม น้ำเหลืองจะมีอยู่ประมาณ 36 ชั่วโมง หลังคลอด จากนั้นจะเปลี่ยนเป็นน้ำนมธรรมดา

5. การจัดการลูกสุกรแรกคลอด-หย่านม

- 5.1 ลูกสุกรในระยะ 15 วันแรก ต้องการความอบอุ่น
- 5.2 ลูกสุกรอายุ 1-3 วัน ให้ฉีดธาตุเหล็กเข้ากล้ามเนื้อตัวละ 2 ซี.ซี เพื่อป้องกันโรคโลหิตจาง
- 5.3 ลูกสุกรอายุ 10 วัน เริ่มให้อาหารสุกรนมหรืออาหารสุกรอ่อน (อาหารเล็ยราง) เพื่อฝึกให้ลูกสุกรกินอาหาร โดยให้กินทีละน้อยแต่บ่อยครั้ง

5.4 ลูกสุกรทั่วไปหย่านมเมื่ออายุ 28 วัน (4 สัปดาห์)

6. การจัดการลูกสุกรเมื่อหย่านม

- 6.1 หย่านมลูกสุกรเมื่ออายุ 28 วัน น้ำหนักประมาณ 6 กิโลกรัม ควรย้ายแม่สุกรออกไปก่อนให้ลูกสุกรอยู่ในคอกเดิมสัก 3-5 วัน แล้วจึงย้ายลูกสุกรไปคอกอนุบาล เพื่อป้องกันลูกสุกรเครียด และควรใช้วิตามินหรือยาปฏิชีวนะละลายน้ำให้ลูกสุกรกินหลังจากหย่านมประมาณ 3-5 วัน
- 6.2 ลูกสุกรอายุ 6 สัปดาห์ ให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอตสุกรและฉีดวัคซีนซ้ำทุก ๆ 6 เดือน ในสุกรพ่อแม่พันธุ์(วัคซีนมีความคุ้มโรคได้ประมาณ 6-12 เดือน)
- 6.3 ลูกสุกรอายุ 7 สัปดาห์ ให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย และฉีดวัคซีนซ้ำทุก ๆ 4-6 เดือน ในสุกรพ่อแม่พันธุ์(วัคซีนมีความคุ้มโรคได้ประมาณ 4-6 เดือน)
- 6.4 ลูกสุกรอายุ 2 เดือนครึ่ง ควรให้ยาถ่ายพยาธิ และให้ข้าหลักจากให้ครั้งแรก 21 วัน ในสุกรพ่อแม่พันธุ์ควรถ่ายพยาธิทุก ๆ 6 เดือน

7. การจัดการแม่สุกรหลังคลอด

- 7.1 ฉีดยาปฏิชีวนะ ให้แม่สุกรหลังคลอดทันทีติดต่อกันเป็นเวลา 1-2 วัน เพื่อป้องกันมดลูกอักเสบ (ยาเพนสเตร็ป, แอมพิซิลิน, เทอร์รามายซิน เป็นต้น)
- 7.2 หลังคลอด 1-3 วัน ควรให้อาหารแม่สุกรน้อยลง(วันละ 1-2 กิโลกรัม) และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนให้อาหารเต็มทีเมื่อหลังคลอด 14 วัน (ให้อาหารวันละ 4-6 กิโลกรัม) จนกระทั่งแม่สุกรหย่านม ระมัดระวังอย่าให้แม่สุกรพอมเมื่อหย่านม ซึ่งจะมีผลทำให้แม่สุกรไม่สมบูรณ์พันธุ์ และโทรมมาก แม่สุกรหลังหย่านมควรขังรวมกันคอกละประมาณ 2-5 ตัว (ขนาดใกล้เคียงกัน) เพื่อให้เกิดความเครียดจะเป็นสัตงายและจะเป็นสัตภายใน 3-10 วัน ถ้าแม่สุกรเป็นสัตทำให้การผสมพันธุ์ได้เลย

7. โรงเรือนและคอกสุกร

1. การเริ่มต้นสร้างฟาร์มสุกรควรพิจารณาถึงสถานที่ตั้งฟาร์มให้เหมาะสม เพราะการลงทุนก่อสร้างโรงเรือนเป็นการลงทุนสูง การเลือกสถานที่ตั้งฟาร์มสุกรควรพิจารณา ดังนี้

1.1 บริเวณที่จะก่อสร้างโรงเรือนควรเป็นที่ดอน น้ำไม่ท่วม ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ควรถมดินและยกพื้นโรงเรือนให้สูงขึ้น และควรเป็นสถานที่กว้างขวางสามารถที่จะขยายกิจการได้ในอนาคต

1.2 การคมนาคมสะดวก เพื่อให้สามารถขนส่งวัตถุดิบต่าง ๆ และอาหารสัตว์เข้ามาใช้ในฟาร์ม และขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาดได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสามารถทราบข่าวสารการเคลื่อนไหวของภาวะตลาดได้รวดเร็ว

1.3 ไม่ควรอยู่ใกล้แหล่งชุมชน เพราะกลิ่นมูลและเสียงสุกรอาจรบกวนผู้อื่น

1.4 บริเวณนั้นไม่ควรเป็นสถานที่เคยเกิดโรคระบาดของสุกรมาก่อน เพราะโรคระบาดของสุกรบางโรคสามารถอาศัยอยู่ในดินได้เป็นเวลานาน ถ้าใช้สถานที่นั้นเลี้ยงสุกร

1.5 เป็นแหล่งที่มีน้ำสะอาดและไม่มีสิ่งเจือปนที่เป็นอันตรายอย่างเพียงพอ เพื่อใช้น้ำในการกินและใช้ทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ ก่อนตั้งฟาร์มควรตรวจสอบน้ำในบริเวณนั้นก่อนว่าเหมาะสมกับการที่จะนำมาใช้เลี้ยงสุกรหรือไม่

1.6 มีระบบระบายน้ำสะดวก สภาพพื้นที่ตั้งฟาร์มควรมีความลาดเทพอสมควรเพื่อสะดวกในการระบายน้ำทิ้งไม่ให้เกิดความชื้นแฉะหรือเป็นบ่อ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน และสะสมเชื้อโรค

1.7 ไม่มีศัตรูหรือโจรผู้ร้ายรบกวน เช่น หนู เหยี่ยว เสือ มนุษย์ เป็นต้น

1.8 ใกล้แหล่งช่วยเหลือทางด้านวิชาการและการเงิน เช่น สถานีบำรุงพันธุ์สุกรสถานียรักษาโรคสัตว์ ธนาคาร เป็นต้น

2. ลักษณะโรงเรือนที่ดี

2.1 ป้องกันแดด ลม ฝน และศัตรูต่าง ๆ ได้ดี

2.2 อากาศภายในโรงเรือนถ่ายเทสะดวก ไม่อับชื้น สุกรอยู่ได้อย่างสุขสบาย

2.3 สามารถรักษาความสะอาดได้ง่าย ไม่เป็นที่ขังน้ำ และมีอุปกรณ์เพียงพอ

2.4 สะดวกและประหยัดเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถใช้แรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดการสูญเสียได้ เช่น รางอาหารสามารถป้องกันสุกรคุ้ยเหยื่ออาหารไม่ให้ตกหล่นได้

2.5 ระบายของเสียได้ดี พื้นที่ลาดเทเล็กน้อย มีบ่อพักมูลสุกรและระบบบำบัดน้ำเสียอยู่นอกโรงเรือนกลิ่นจะได้ลดลง และทำให้น้ำสะอาดขึ้นก่อนปล่อยออกภายนอกฟาร์ม

3. ลักษณะของหลังคาโรงเรือนสุกรม 5 แบบ ด้วยกัน ดังนี้

3.1 แบบเพิงหมาแหงน โรงเรือนแบบนี้สร้างง่าย ราคาก่อสร้างถูก แต่มีข้อเสีย คือ แสงแดดจะส่องมากเกินไปในฤดูร้อน ทำให้อุณหภูมิภายในโรงเรือนสูง ในฤดูฝนน้ำฝนจะสาดเข้าไปในโรงเรือนได้ง่าย ทำให้ภายในโรงเรือนชื้นแฉะ ข้อเสียอีกอย่างหนึ่ง หากมุงหลังคาด้วยหญ้าคา แฝก และจาก จะต้องให้มี ความลาดเอียงของหลังคาในระดับลาดชันสูง เพื่อให้ฝนไหลลงจากหัวคอกไปท้ายคอกได้สะดวก มิฉะนั้นจะทำให้ฝนร่วงลงในตัวโรงเรือน

3.2 แบบเพิงหมาแหงนกลาย จะเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นกว่าแบบเพิงหมาแหงน แต่มีข้อดีสามารถใช้บังแสงแดด ป้องกันฝนสาดได้ดีขึ้น

3.3 แบบหน้าจั่ว ราคาก่อสร้างจะสูงกว่าสองแบบแรก แต่ดีกว่ามาก ในแง่การป้องกันแสงแดดและฝนสาด โรงเรือนแบบนี้ถ้าสร้างสูงจะดีเนื่องจาก อากาศภายในโรงเรือนจะเย็นสบาย แต่ถ้าสร้างต่ำหรือเตี้ยเกินไปจะทำให้อากาศภายในโดยเฉพาะตอนบ่ายร้อนอบอ้าว อากาศร้อนจะไม่ข่องระบายออก ด้านบนหลังคา

3.4 แบบจั่วสองชั้น เป็นแบบที่นิยมสร้างกันทั่วไป มีความปลอดภัยจากแสงแดดและฝนมาก อากาศภายในโรงเรือนมีการระบายถ่ายเทได้ดี แต่ราคาค่า ก่อสร้างจะสูงกว่าสามแบบแรก แต่ก็ไม่นับว่าคุ้มค่า ข้อแนะนำก็คือ ตรงจั่วบนสุด ควรให้ปีกหลังคาบนยื่นยาวลงมาพอสมควร ทั้งนี้เพื่อป้องกันฝนสาดเข้า ในช่องจั่ว ในกรณีที่ฝนตกแรง ทำให้คอกภายในชื้นแฉะ โดยเฉพาะลูกสุกรจะเจ็บป่วยเนื่องจากฝนสาดและทำให้อากาศภายในโรงเรือนมีความชื้นสูง

3.5 แบบจั่วสองชั้นกลาย มีคุณสมบัติคล้ายๆ กับแบบจั่วสองชั้น หลังคาโรงเรือนแบบนี้เพื่อต้องการขยายเนื้อที่ในโรงเรือนให้กว้างใหญ่ขึ้น และจะดี ในแง่ป้องกันฝนสาดเข้าในช่องจั่วของโรงเรือน

4. วัสดุที่ใช้มุงหลังคา ขึ้นอยู่กับงบการลงทุน วัสดุที่ใช้ เช่น กระเบื้อง อะลูมิเนียม สังกะสี แผลก และจาก เป็นต้น

5. ความสูงและความกว้างของโรงเรือน ถ้าโรงเรือนสูงและกว้างจะมีส่วนช่วยให้โรงเรือนเย็นสบาย ถ้าเลี้ยงสุกรขุนมักจะสร้างคอกเป็น 2 แถว มีทางเดิน อยู่ตรงกลาง ขนาดของคอก ด้านหน้ากว้าง 4 เมตร ยาวไปด้านท้ายคอก 3.5 เมตร (ซึ่งสุกรขุนคอกละ 8-10 ตัว) หลังคาจั่ว 2 ชั้น ควรสูงประมาณ 8 เมตร ความยาวของโรงเรือนตามความเหมาะสม 20-100 เมตร

6. พื้นคอก โดยทั่วไปสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกรด้วยพื้นคอนกรีต ซึ่งจะประหยัดเงินลงทุน ยกเว้นถ้าจะสร้างโรงเรือนสุกรพ่อแม่พันธุ์ อาจจะเป็นพื้นสองชั้น หรือเรียกว่าพื้นสแลต (พื้นสแลตสำเร็จรูปเป็นแผ่นมีรูเป็นช่อง ๆ สำหรับให้น้ำไหลจากพื้นชั้นบนลงไปพื้นชั้นล่าง) ใช้ลงทุนมาก แต่จะสะดวกในการจัดการดูแลสุกรพ่อแม่พันธุ์ และแม่สุกรเลี้ยงลูก

7. ผนังคอก ทั่วๆ ไป มักใช้วัสดุบล็อก เป๊บน้ำ ลวดถัก ไม้ขนาด 1.5 นิ้ว x 3 นิ้ว ความสูงของผนังคอกจะสูงประมาณ 1 เมตร ถ้าเป็นสุกรพ่อแม่พันธุ์ควร สูง 1.2 เมตร

ชนิดของโรงเรือน

1. โรงเรือนสุกรพันธุ์ มีคอกพ่อแม่พันธุ์ แม่พันธุ์ท้องว่าง แม่พันธุ์อุ้มท้องและคอกคลอด

1.1 คอกพ่อแม่พันธุ์ขนาด 2×2.2 เมตร สูง 1.2 เมตร (กว้าง x ยาว x สูง)

1.2 คอกแม่พันธุ์ท้องว่างขนาด 0.6×2.2 เมตร สูง 1 เมตร

1.3 คอกแม่พันธุ์อุ้มท้องขนาด 1.2×2.2 เมตร สูง 1 เมตร

1.4 คอกคลอด ขนาด 2×2.2 เมตร สูง 1 เมตร (ช่องแม่คลอดขนาด 0.6×2.2 เมตร สูง 1 เมตร ที่เหลือจะเป็นบริเวณสำหรับลูกสุกร)

1.5 สำหรับเกษตรกรรายย่อยคอกแม่พันธุ์ที่เหมาะสม ควรมีขนาด 1.5×2.0 เมตร สามารถใช้เป็นคอกเลี้ยงขังเดี่ยว และใช้เป็นคอกคลอดได้ด้วย ถ้าใช้เป็นคอกคลอดให้ทำช่องไม้ขนาดกว้าง 60 เซนติเมตร ยาว 2.0 เมตร ให้แม่สุกรอยู่ในช่องคลอด ส่วนลูกสุกรปล่อยอยู่รอบ ๆ ช่องคลอด (ภายในคอกคลอด)

2. โรงเรือนสุกรเล็กและสุกรรุ่น

2.1 คอกสุกรเล็ก (ลูกสุกรหย่านมหรือน้ำหนักประมาณ 6-20 กิโลกรัม) ขนาด 1.5 x 2 เมตร สูง 0.8 เมตร

2.2 คอกสุกรรุ่น (สุกรขนาด 20-35 กิโลกรัม) ขนาด 2x3 เมตร สูง 1 เมตร

3. โรงเรือนสุกรขุน

คอกสุกรขุนนิยมสร้างคอกเป็น 2 แถว มีทางเดินอยู่ตรงกลาง มีรางอาหารอยู่ด้านหน้า ก๊อกน้ำอัตโนมัติอยู่ด้านหลังคอก ก๊อกน้ำสูงจากพื้นคอกประมาณ 50 เซนติเมตร ขนาดของคอก 4x3.5 เมตร ผนังกันคอกสูง 1 เมตร ขังสุกรขุนขนาด 60-100 กิโลกรัม ได้ 8-10 ตัว ส่วนความยาวของโรงเรือนก็ขึ้น อยู่กับจำนวนของสุกรขุนที่เลี้ยงว่าต้องการความยาวของโรงเรือนเท่าใด สุกรขุนถ้าเลี้ยงบนพื้นคอนกรีต จะใช้พื้นที่ประมาณ 1.2-1.8 ตารางเมตร/ตัว (กมล ฉวีวรรณ, สมฤทธิ์ แสนบัวและวิศาล ศรีสุริยะ, 2548 : 27-30)

เว็บไซต์

1. ความหมายของเว็บไซต์

เว็บไซต์ (Web Site) คือ หน้าเว็บเพจหลายหน้า ซึ่งเชื่อมโยงกันผ่านทางไฮเปอร์ลิงก์ ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอข้อมูลผ่านคอมพิวเตอร์ โดยถูกจัดเก็บไว้ในเว็ลด์ไวด์เว็บ หน้าแรกของเว็บไซต์ที่เก็บไว้ที่ชื่อหลักจะเรียกว่า โฮมเพจ เว็บไซต์โดยทั่วไปจะให้บริการต่อผู้ใช้ฟรี แต่ในขณะเดียวกันบางเว็บไซต์จำเป็นต้องมีการสมัครสมาชิกและเสียค่าบริการเพื่อที่จะดูข้อมูล ในเว็บไซต์นั้น ซึ่งได้แก่ข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ หรือข้อมูลสื่อต่างๆ ผู้ทำเว็บไซต์มีหลากหลายระดับ ตั้งแต่สร้างเว็บไซต์ส่วนตัว จนถึงระดับเว็บไซต์สำหรับธุรกิจหรือองค์กรต่างๆ การเรียกดูเว็บไซต์โดยทั่วไปนิยมเรียกดูผ่านซอฟต์แวร์ในลักษณะของ เว็บเบราว์เซอร์ (ประชา พฤกษ์ประเสริฐ, 2550 : 5)

2. ประโยชน์ของเว็บไซต์

ประโยชน์ของเว็บไซต์มีดังนี้ (ประชา พฤกษ์ประเสริฐ, 2550 : 3-4)

- 2.1 ช่วยส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันในด้านธุรกิจ
- 2.2 ช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- 2.3 ช่วยให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าหรือผู้ใช้บริการเป้าหมายได้ทุกวันจึงสามารถซื้อ-ขายสินค้าหรือบริการผ่านเว็บไซต์ได้ตลอด 24 ชั่วโมงและทั่วโลก
- 2.4 ช่วยขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ตสร้างรายได้โดยไม่ต้องมีหน้าร้านหรือสำนักงาน
- 2.5 สามารถให้บริการต่างๆของธุรกิจหรือองค์กรแบบออนไลน์เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า
- 2.6 ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและทันสมัยให้กับองค์กรบริษัทและธุรกิจต่างๆ
- 2.7 ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ
- 2.8 ช่วยเพิ่มยอดขายให้กับธุรกิจเพิ่มประสิทธิภาพในการโฆษณา
- 2.9 คอยหาหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำต่างๆเกี่ยวกับสินค้าและบริการแก่ลูกค้าได้ตลอด 24 ชั่วโมงโดยไม่ต้องรอร้านเปิดให้บริการ

2.10 เป็นการเพิ่มช่องทางในการขายสินค้าและบริการของบริษัทอีกช่องทางหนึ่ง

3. ประเภทของเว็บไซต์

แต่ละเว็บไซต์มีรูปร่างหน้าตา รวมไปถึงลักษณะการใช้งานที่แตกต่างออกไป สามารถจำแนกประเภทได้ ดังนี้ (ประเวศน์ วงษ์คำชัย, 2552 : 12-14)

3.1 เว็บไซต์ส่วนตัว หรือโฮมเพจ

เป็นเว็บไซต์ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้รวบรวมเรื่องราวความรู้ของผู้จัดทำ โดยอาจไม่ต้องการเผยแพร่สู่สาธารณชนทั่วไป แต่ใช้เพื่อกิจธุระ หรืองานบางอย่าง เช่น โฮมเพจรวบรวมผลงาน (Portfolio) และโฮมเพจในการสมัครงาน เป็นต้น

3.2 เว็บไซต์ให้ความรู้และความบันเทิง

เป็นเว็บไซต์ที่เผยแพร่ความรู้และความบันเทิงให้กับผู้เข้าชม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคอมพิวเตอร์ กราฟิคดีไซน์ ดูนั่ง ฟังเพลง และการศึกษา

3.3 เว็บไซต์เพื่อการค้าบริการ

เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ เช่น เว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการซื้อขายของผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3.4 เว็บไซต์เพื่อการค้นหา (Search Engine)

เป็นเว็บไซต์ที่มีความสามารถในการค้นหาเรื่องราวต่างๆ โดยใช้วิธีการดึงคำสำคัญที่บรรจุอยู่ในแต่ละหน้าเว็บเพจมาแสดงผลหน้าบนเว็บไซต์ และทำให้สามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์เหล่านั้นเพื่ออ่านเนื้อหาที่ต้องการได้

4. องค์ประกอบของเว็บไซต์

องค์ประกอบของเว็บไซต์จะมีปัจจัยหลักที่มีผลต่อเว็บไซต์หนึ่งๆในการที่จะประสบความสำเร็จดังที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่โดยทั่วไปประกอบด้วย(ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2555 : 48-50)

4.1 Domain Name ชื่อที่อยู่บนเว็บไซต์ในการเรียกข้อมูลเว็บไซต์มาแสดงผล ปัจจุบันมักจดชื่อ Domain Name ให้เป็นชื่อที่สื่อถึงสินค้าหรือบริการ ชื่อองค์กร และอาศัยการประชาสัมพันธ์ผ่าน Search Engine ซึ่งจะทำให้คนทั่วไปจดจำได้ง่าย

4.2 Logo เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงตัวตนของเราทำให้ลูกค้าหรือผู้ใช้งานจดจำได้ด้วยเหตุนี้เองทำให้การออกแบบเว็บไซต์นั้นจำเป็นต้องมีโลโก้ของเว็บไซต์เป็นอย่างดีส่วนตำแหน่งที่ควรจะวางโลโก้ไว้คือตำแหน่งที่อยู่ด้านบนของเว็บไซต์เพื่อให้ผู้ใช้งานจำได้และสะดวก

4.3 Navigation เป็นส่วนที่จะนำผู้เข้าชมเว็บไซต์ไปยังส่วนต่างๆของเว็บไซต์โดยสามารถทำให้อยู่ในแนวนอนหรือแนวตั้งก็ได้หากสังเกต hellomyweb.com เราจะทำทั้งแนวตั้งและแนวนอนโดยแนวนอนจะนำไปสู่เนื้อหาหน้าอื่นของเว็บไซต์ส่วนแนวตั้งจะนำไปสู่เนื้อหาย่อยในหน้านั้นตำแหน่งที่ควรจะวาง navigation เอาไว้คือด้านบนถ้าสังเกตดูจะพบว่าการวางตำแหน่งต้องพยายามให้อยู่ในส่วนด้านบนของเว็บไซต์หรือจะพูดอีกอย่างคือส่วนที่เมื่อผู้ใช้เปิดมาก็ต้องเจอได้ทันทีไม่ควรวางไว้ในตำแหน่งที่ผู้ใช้จะต้องเลื่อนขึ้นลงซ้ายขวา

4.4 Content ส่วนเนื้อหาของเว็บไซต์เป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุดหากผู้ใช้งานไม่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ผู้ใช้งานจะเปลี่ยนไปชมเว็บใหม่ทันที ตำแหน่งที่ควรวางเนื้อหาหรือตำแหน่ง

อื่นๆที่คิดจะทำให้ผู้หาเจอได้โดยไม่ลำบากหากสังเกตดูจะพบว่าเว็บไซต์บางเว็บไซต์มีโฆษณาที่มากเกินไปทำให้ผู้ใช้งานหาเนื้อหาไม่เจอนั่นถือเป็นการออกแบบที่ผิดพลาด

4.5 Footer คือส่วนล่างสุดของหน้าเว็บไซต์ส่วนใหญ่จะเก็บลิงค์ต่างๆเอาไว้หรือเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับเว็บไซต์เช่นลิขสิทธิ์ต่างๆ footer จะเป็นตัวบอกผู้ชมว่าส่วนนี้คือล่างสุดของหน้าที่กำลังแสดงอยู่แล้ว ไม่มีเนื้อหาเพิ่มเติมแล้ว

4.6 Whitespace พื้นที่ว่างในเว็บไซต์คนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญของการเว้นพื้นที่ว่างไว้ในเว็บไซต์เรามักจะใส่ภาพหรือตัวหนังสือเข้าไปให้มากที่สุดเพราะคิดจะทำให้เว็บดูสวยงามขึ้นหรือใช้พื้นที่ที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุดหากเราออกแบบโดยไม่ได้นึกว่าต้องมีพื้นที่ว่างอยู่ในเว็บไซต์จะทำให้เว็บของเรานั้นดูอึดอัดตันตันที่การเว้นช่องว่างเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นระยะห่างระหว่างตัวอักษรหรือช่องว่างระหว่างภาพเนื้อหาต่างๆนอกจากจะทำให้เว็บของเราดูสบายตาขึ้น

5. ขั้นตอนของการพัฒนาเว็บไซต์

ขั้นตอนในการพัฒนาเว็บไซต์พื้นฐานสามารถจำแนกได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ (ประไพศรีสะอาด, 2549 : 22-26)

5.1 การวางแผนเว็บไซต์

5.1.1 การเตรียมก่อนการดำเนินการ

5.1.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของเว็บไซต์ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนว่าเว็บไซต์ต้องการนำเสนอสิ่งใด มีวัตถุประสงค์อย่างไร

5.1.1.2 กำหนดชื่อเว็บไซต์ และชื่อURL

5.1.1.3 กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าชมเว็บไซต์ เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เข้าชมเว็บไซต์คือใคร จะได้ดำเนินการออกแบบและจัดทำเว็บไซต์ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการผู้ชมกลุ่มนั้นได้มากที่สุด

5.1.2 การวางแผนการดำเนินการ หลังการเตรียมก่อนการดำเนินการ ควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การพัฒนาเว็บไซต์มีแนวทางที่ชัดเจน

5.1.3 การรวบรวมและการวิเคราะห์โครงสร้าง เป็นขั้นตอนที่ต่อจากการวางแผนการดำเนินการ เนื่องจากเนื้อหาและข้อมูลเป็นสิ่งที่เชิญชวนให้ผู้อื่นเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์

5.2 การสร้างเว็บเพจ

สามารถจำแนกส่วนประกอบของหน้าเว็บเพจเป็น 3 ส่วนดังนี้

5.2.1 ส่วนหัว (Page Header) น่าจะอยู่บริเวณบนสุดของหน้าเว็บเพจเป็นส่วนที่แสดงชื่อเว็บไซต์โลโก้แบนเนอร์โฆษณาลิงค์สำหรับข้ามไปยังหน้าเว็บอื่น

5.2.2 ส่วนเนื้อหา (Page Body) จะอยู่บริเวณตอนกลางของหน้าเว็บเพจซึ่งเป็นส่วนที่แสดงเนื้อหาภายในหน้าเว็บเพจนั้นโดยประกอบด้วยข้อความข้อมูลภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น

5.2.3 ส่วนท้าย (Page Footer) จะอยู่บริเวณด้านล่างสุดของหน้าเว็บเพจส่วนมากใช้สำหรับลิงค์ข้อความสั้นๆเข้าใจง่ายหรือจะมีชื่อเจ้าของเว็บไซต์อีเมล์แอดเดรสของผู้ดูแลเว็บไซต์สำหรับติดต่อกับทางเว็บไซต์

5.3 การเผยแพร่เว็บ

เพื่อให้เว็บไซต์ของเราเป็นที่รู้จัก ต้องมีการประกาศเผยแพร่ผ่านแผนประชาสัมพันธ์ออนไลน์ ซึ่งรวมถึงการแนะนำให้ลงทะเบียนเว็บไซต์ของเรากับเครื่องมือค้นหาอย่าง Google

และการโฆษณาด้วยการแปะลิงค์อยู่บนเว็บไซต์อื่นๆ ที่ให้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นสามารถคลิกลิงค์เข้ามายังเว็บไซต์ของเราได้ ผ่านการท่องเที่ยวอื่นๆ ในขณะเดียวกันเว็บไซต์ของเราก็จะมีการแปะลิงค์ให้กับพันธมิตรเว็บเหล่านั้นด้วย เพื่อการตอบแทนซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะทำให้เว็บไซต์ที่เราจัดตั้ง สามารถเผยแพร่เป็นที่รู้จักได้อย่างรวดเร็ว

โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนาสื่อ

1. โปรแกรม Adobe Photoshop CS6

Adobe Photoshop CS6 เป็นโปรแกรมในตระกูล Adobe ที่ใช้สำหรับตกแต่งภาพถ่าย และภาพกราฟิก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นงานด้านสิ่งพิมพ์ นิตยสาร และงานด้านมัลติมีเดีย อีกทั้งยังสามารถ retouching ตกแต่งภาพและการสร้างภาพ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมมาก และยังสามารถใช้โปรแกรม Photoshop ในการตกแต่งภาพ การใส่ Effect ต่าง ๆ ให้กับภาพ และตัวหนังสือ การทำภาพขาวดำ การทำภาพถ่ายเป็นภาพเขียน การนำภาพมารวมกัน การ Retouch ตกแต่งภาพต่างเป็นโปรแกรม ๆ หนึ่งทางด้านกราฟิก ซึ่งถูกพัฒนามาอย่างยาวนาน Photoshop ถูกออกแบบมาเพื่อใช้งานทางด้านกราฟิก การตกแต่งภาพ สร้างภาพ 3 มิติ ภาพนาโนรามา สร้างสรรค์งานโปสเตอร์ โฆษณา สิ่งพิมพ์และรูปภาพต่างๆ

2. โปรแกรม Dreamweaver CS6

โปรแกรม Dreamweaver เป็นโปรแกรมสำหรับการสร้างเว็บเพจ บริหารจัดการเว็บไซต์ รวมไปถึงการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชัน เนื่องจากตัว Dreamweaver มีความสามารถที่โดดเด่น ดังนี้ สามารถเขียนโปรแกรมสำหรับเว็บได้ทุกรูปแบบ เช่น ASP, ASP.Net, cold, Fusion, JSP, PHP, XML, XHTML เมนูคำสั่งและเครื่องมือต่างๆ เรียกใช้งานได้ง่ายและสะดวกมีการปรับปรุงกลไกภายในให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถสร้างแอปพลิเคชันง่ายๆ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนโปรแกรม สร้างเว็บเพจภาษาไทยได้ทันทีโดยไม่ต้องติดตั้งโปรแกรมเสริมเพราะ Dreamweaver รองรับตัวอักษรแบบ Unicode

3. โปรแกรม Sony Vegas Pro

Sony Vegas คือคือโปรแกรมที่ถูกพัฒนามาเพื่องานตัดต่อภาพยนตร์ และเสียง โดยในหนึ่งโปรแกรมนี้รองรับและสนับสนุนไฟล์รูปแบบไฟล์ จึงสามารถใช้งานร่วมกับโปรแกรมอื่นๆ ได้อย่างมากมาย และโปรแกรมให้ผลงานที่มีระดับสูงได้ เช่น วิดีโอระดับ Full HD หรือ เสียงระดับ HQ VBR Studio Audio ได้

ความสามารถของ Sony Vegas Pro 12

1. ตัดต่อภาพยนตร์ หรือ สร้างวิดีโอจากภาพนิ่ง
2. ตัดต่อเสียง หรือ แต่งเสียงเพลง ดนตรี
3. มีเอฟเฟกต์ให้เลือกใช้มากมาย
4. มีฟังก์ชันให้เลือกอย่างมากมาย เช่น การปรับโทนสี ปรับโทนเสียง สร้างภาพ

เก่าๆ เป็นต้น

5. รองรับการทำงานแบบ Layer สามารถซ้อนภาพและเสียงได้อย่างไม่จำกัด
6. สร้างเสียงแบบระบบ 5.1 ได้
7. โปรแกรมใช้งานได้รวดเร็ว ไม่กระตุก

8. สนับสนุนรูปแบบสื่อได้หลากหลาย เช่น VCD, SVCD, DVD, และสื่อวีดีโอ สำหรับแสดงผลบนเว็บไซต์

9. รองรับรูปแบบไฟล์อย่างหลากหลาย เช่น JPG, PSD, AVI, MOV และอื่นๆ อีกมากมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑามาส สุกใส (2555 : 112-113) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนนักปฏิบัติ เรื่องเทคนิคการถ่ายภาพด้วย กล้องดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนนักปฏิบัติ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของชุมชนนักปฏิบัติ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน จากการเลือกแบบเจาะจง และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 47 คน จากการศึกษาพบว่าชุมชนนักปฏิบัติ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน จากการเลือกแบบเจาะจง และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 47 คน มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนนักปฏิบัติ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของชุมชนนักปฏิบัติ เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีดังนี้ การออกแบบเนื้อหา ($\bar{x} = 4.38$) การออกแบบส่วนต่อประสาน ($\bar{x} = 4.36$) ออกแบบการนำทาง ($\bar{x} = 4.38$) การใช้สี เสียง และสัญลักษณ์ ($\bar{x} = 4.33$)

ธนกฤต ชมภูษ, ศุภพร ไทยภักดี และศิริภัทรา เหมือนมัลย์ (2554 : 85-88) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการผลิตสื่อในงานส่งเสริมการเกษตร มีความมุ่งหมายเพื่อออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการผลิตสื่อทางการเกษตร และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์เพื่อการผลิตสื่อทางการเกษตร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักส่งเสริมการเกษตร/นักวิชาการเกษตรจำนวน 15 คน บุคคลทั่วไปจำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากการศึกษาพบว่านักส่งเสริมการเกษตร/นักวิชาการเกษตรจำนวน 15 คน บุคคลทั่วไปจำนวน 15 คน มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการผลิตสื่อในงานส่งเสริมการเกษตร อยู่ในระดับมาก มีดังนี้ ด้านการออกแบบและการจัดรูปแบบมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) ด้านการรับชมเว็บไซต์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) และด้านความสามารถผลิตสื่อเพื่อการส่งเสริมการเกษตรมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$)

ประพัฒน์ อธิปัญจพงษ์ (2552 : 77-78) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยอง มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองตามหลักการและวิธีการออกแบบและพัฒนาเว็บเพจ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยอง และเพื่อศึกษาความพึง

พอใจของผู้ใช้บริการเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองที่ได้พัฒนาขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ตัวแทนสมาชิกเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองและผู้เข้ามาใช้บริการเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองที่ผู้วิจัยและเครือข่ายร่วมกันสร้างขึ้น จำนวน 369 คน จากการศึกษาพบว่าตัวแทนสมาชิกเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองและผู้เข้ามาใช้บริการเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยองที่ผู้วิจัยและเครือข่ายร่วมกันสร้างขึ้น จำนวน 369 คน มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีดังนี้ ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ($\bar{X} = 7.86$) การเข้าถึงข้อมูล การสืบค้น ($\bar{X} = 7.66$) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 7.36$) การออกแบบ ($\bar{X} = 7.33$) เนื่องจากเว็บไซต์ได้เน้นการออกแบบให้ใช้งานง่าย มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สามารถตอบสนองและดาวน์โหลดได้รวดเร็ว และมีการปรับปรุงเนื้อหาทั้งรูปแบบให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ณัฐภูมิ สีดา (2552 : 39) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบริษัทโครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา และหาคุณภาพเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของบริษัท โครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. และ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้เว็บไซต์ที่มีต่อเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของบริษัท โครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้เว็บไซต์ผ่านเครือข่าย ที่เป็นพนักงานบริษัท โครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. พ.ศ. 2550 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบริษัทโครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.81$) ความถูกต้องและความชัดเจน ($\bar{X} = 4.38$) ความถูกต้องของเนื้อหาและภาพรวมของเนื้อหา ($\bar{X} = 4.67$) ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ ($\bar{X} = 4.76$) ด้านการใช้งาน ($\bar{X} = 4.72$)

ฉัตรชัย เลิศเลิศวิริยะภรณ์ (2548 : 125-126) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และศึกษาการรับรู้ และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการใช้งานภายในเว็บไซต์ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษาปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น จำนวน 40 คน และนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการศึกษาพบว่านักศึกษาปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีการศึกษาเบื้องต้น จำนวน 40 คน และนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ 60 คน มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก 7 ด้าน คือ ด้านสีพื้นของจอภาพและสีตัวอักษร ร้อยละ 67 ด้านภาพกราฟิกและภาพประกอบและการจัดหมวดหมู่การใช้งานคำสั่งต่างๆ ร้อยละ 60 เมนูหลักเข้าใจง่าย สะดวกในการเข้าถึงข้อมูล ร้อยละ 57 ด้านความน่าสนใจของรูปแบบเว็บไซต์ ร้อยละ 53 ด้านขนาดของตัวอักษร ร้อยละ 51 และความเหมาะสมของการมีปฏิสัมพันธ์ ที่มีในเว็บไซต์ร้อยละ 50

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การดำเนินการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและ
เสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น
2. ผังงานการพัฒนาเว็บไซต์
3. ขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์
4. การประเมินผล
 - 4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 4.3 การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

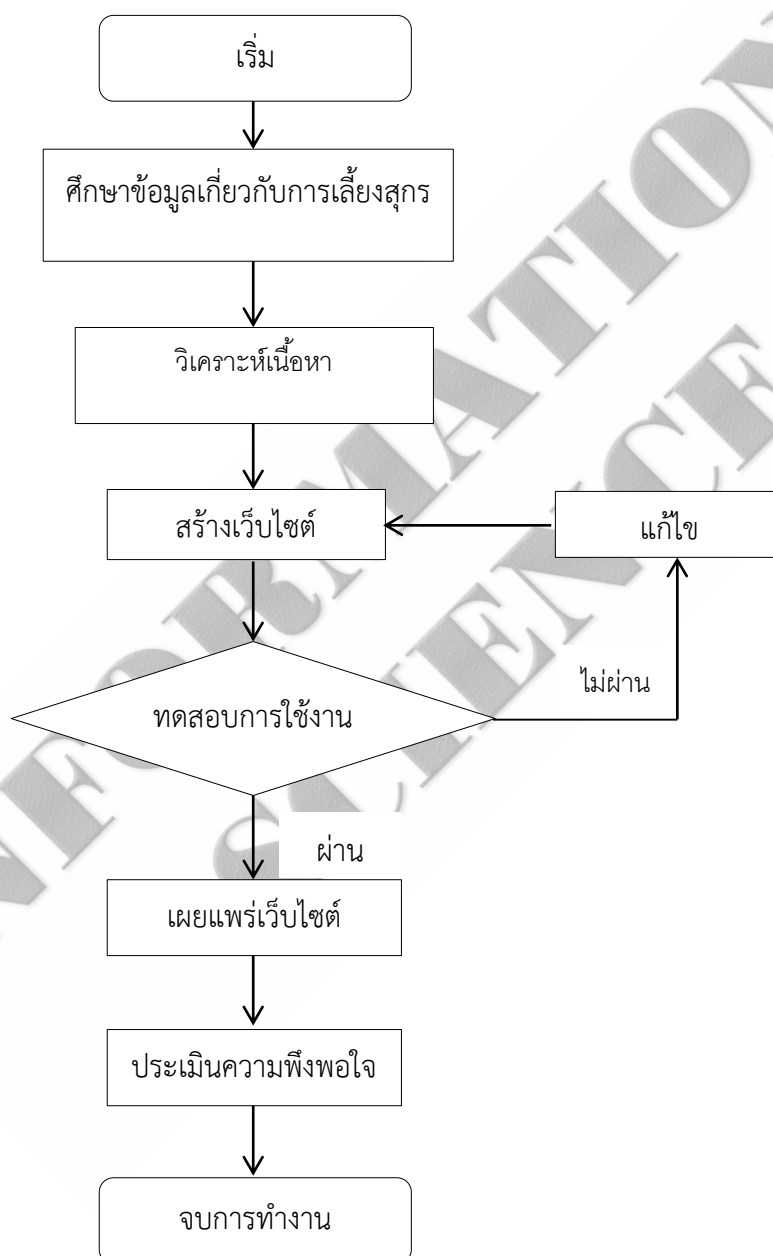
ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผู้ศึกษาได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง คือ หลักสูตรอาชีพระยะ
สั้น วิชาเกษตรกรรม แล้วนำมารวบรวม เรียบเรียงและจัดหมวดหมู่ เพื่อให้ได้ใจความกะทัดรัดและ
น่าสนใจ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยหัวข้อดังนี้ (สำนักงาน
กศน. อำนาจเจริญ. 2555 ; ภาณุมาศ ปิยะภานุกุล. 2551 ; เมธา ขวัญเจริญ.2555)

1. การเลี้ยงสุกร
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปของสุกร
 - 1.2 ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร
 - 1.3 พันธุ์สุกร
 - 1.3.1 สุกรพันธุ์พื้นเมือง
 - 1.3.2 สุกรพันธุ์ต่างประเทศ
 - 1.4 การปฏิบัติดูแลสุกร
 - 1.5 โรคและการป้องกันโรค
 - 1.6 อาหารและการให้อาหาร
 - 1.7 โรงเรือนและคอกสุกร

ผังงานการพัฒนาเว็บไซต์

ในการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร มีการพัฒนาเว็บไซต์ตามขั้นตอน ตามผังงานการพัฒนาเว็บไซต์ดังต่อไปนี้

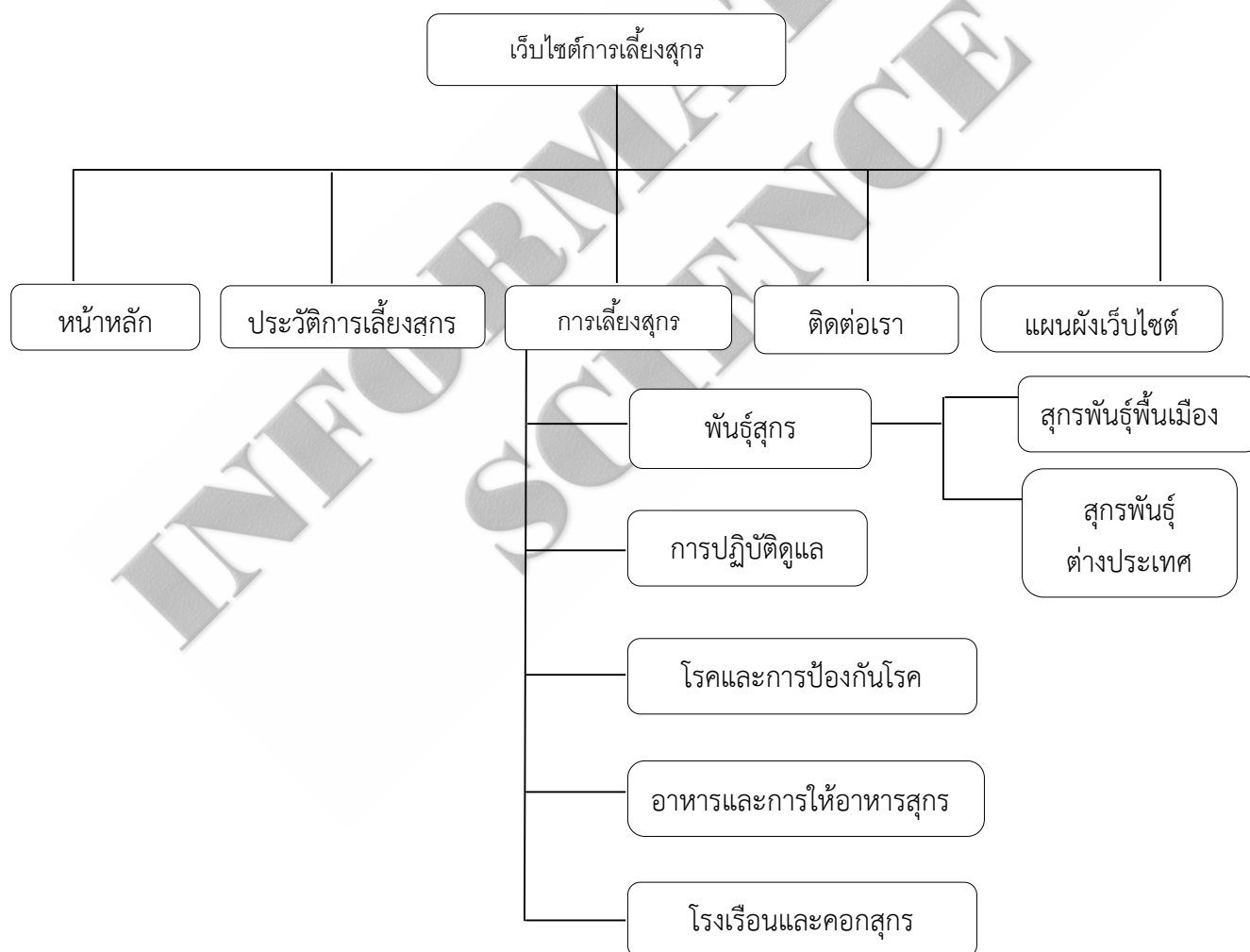
ภาพประกอบที่ 1 ผังงานการพัฒนาเว็บไซต์

ขั้นตอนการพัฒนาเว็บไซต์

การพัฒนาเว็บไซต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับพัฒนาเว็บไซต์ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำ โดยผู้ศึกษาได้ไปสอบถามกับอาจารย์ประจำวิชาเกษตรกรรม ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ (พัฒน์นันท ศรีมันตะ. 2558 : สัมภาษณ์) ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหาจากเอกสารต่างๆ อ่านแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร และการพัฒนาเว็บไซต์ ทั้งจากหนังสือและงานวิจัย เพื่อนำมาเป็นทฤษฎีในการพัฒนาเว็บไซต์ (สำนักงาน กศน. อำนาจเจริญ. 2555 ; ภาณุมาศ ปิยะภานุกุล. 2551 ; เมธา ขวดยเจริญ.2555)

2. การออกแบบโครงสร้างเนื้อหาสำหรับจัดทำเว็บไซต์

ภาพประกอบที่ 2 แผนผังเว็บไซต์

3. กำหนดขอบเขตของการทำโครงการเพื่อที่จะทำให้งานมีความชัดเจน และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ขอบเขตเนื้อหาในการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร มีดังนี้

3.1 การเลี้ยงสุกร

3.1.1 ลักษณะทั่วไปของสุกร

3.1.2 ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร

3.1.3 พันธุ์สุกร

3.1.3.1 สุกรพันธุ์พื้นเมือง

3.1.3.2 สุกรพันธุ์ต่างประเทศ

3.1.4 การปฏิบัติดูแลสุกร

3.1.5 โรคและการป้องกันโรค

3.1.6 อาหารและการให้อาหาร

3.1.7 โรงเรือนและคอกสุกร

4. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจะได้รู้ว่ากลุ่มเป้าหมายหลักคือใคร เพื่อที่จะออกแบบเว็บไซต์ให้ตอบสนองตามความต้องการของผู้เข้าชมกลุ่มนั้น โดยเป้าหมายคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษาชนบทและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน

5. นำเนื้อหาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการกำหนดขอบเขตเนื้อหา เพื่อนำเนื้อหามาลงบนเว็บไซต์ และอาจารย์ได้ให้ไปปรับแก้และเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาใหม่ เพื่อที่จะให้เนื้อหามีความถูกต้องและสมบูรณ์

6. ออกแบบลักษณะหน้าเว็บไซต์ เพื่อให้เห็นมุมมองเกี่ยวกับเนื้อหาของเว็บไซต์ที่จะทำออกมา การออกแบบเว็บไซต์จะเน้นจัดหน้าจอของเว็บให้สอดคล้องกัน และไม่ใส่ข้อมูลจำนวนมากเกินความจำเป็นเพราะจะทำให้เว็บดูหนาแน่น ไม่ดึงดูดความสนใจ

6.1 หน้าหลักของเว็บไซต์เรื่องการเลี้ยงสุกร มีดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ				
เนื้อหา		วิดีโอ		
		ส่วนท้ายของเว็บไซต์		

ภาพประกอบที่ 3 โครงร่างหน้าหลัก

6.2 หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาและภาพประกอบ ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา รูปภาพ เนื้อหา				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

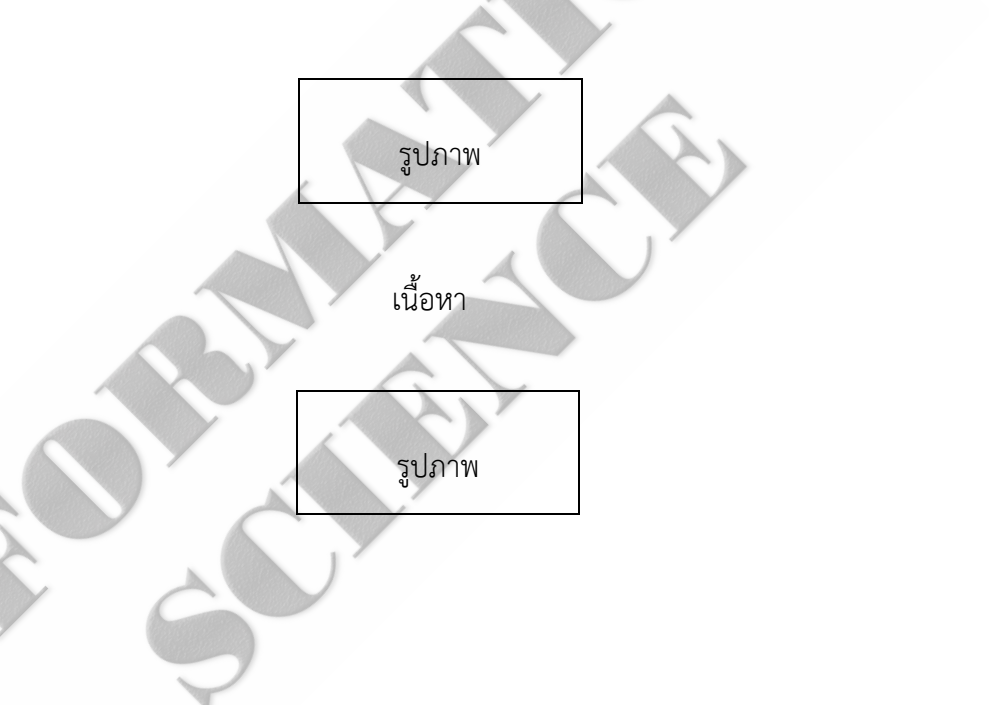
ภาพประกอบที่ 4 โครงร่างหน้าประวัติการเลี้ยงสุกร

6.3 หน้าการเลี้ยงสุกร จะประกอบด้วยเนื้อหาและรูปภาพ ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
พันธุ์สุกร	รูปภาพ เนื้อหา			
การปฏิบัติดูแล				
โรคและการรักษาโรค				
อาหารและการให้อาหาร				
โรงเรือนและคอกสุกร				
	ส่วนท้ายของเว็บไซต์			

ภาพประกอบที่ 5 โครงร่างหน้าการเลี้ยงสุกร

6.3.1 หน้าพันธุ์สุกร จะมี Link เชื่อมโยงไปยังเพจสุกรพันธุ์พื้นเมืองและสุกรพันธุ์ต่างประเทศ สามารถคลิกเข้าไปดูหัวข้อนั้นๆได้ ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
พันธุ์สุกร				
การปฏิบัติดูแล				
โรคและการรักษาโรค				
อาหารและการให้อาหาร				
โรงเรือนและคอกสุกร				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 6 โครงร่างหน้าพันธุ์สุกร

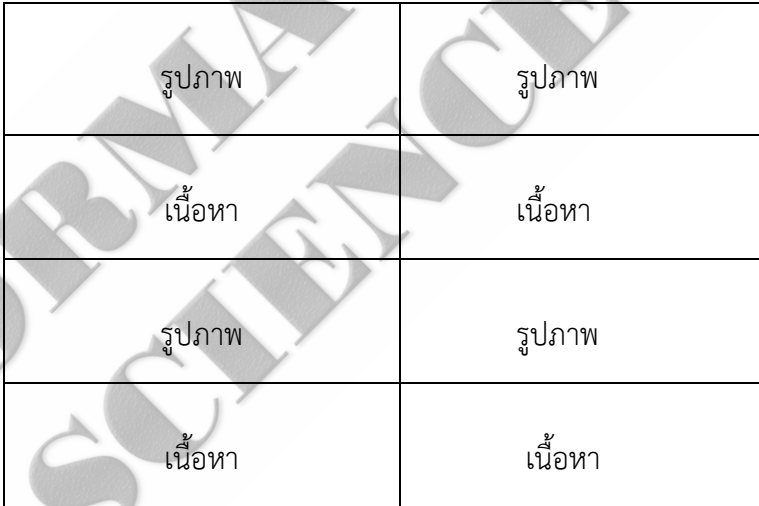
ดังนี้

6.3.1.1 หน้าสู่กรพันธุ์พื้นเมือง จะประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
พันธุ์สุกร	สุกรพันธุ์พื้นเมือง สุกรพันธุ์ต่างประเทศ			
การปฏิบัติดูแล				
โรคและการรักษาโรค				
อาหารและการให้อาหาร				
โรงเรือนและคอกสุกร				
		รูปภาพ	เนื้อหา	
		รูปภาพ	เนื้อหา	
		รูปภาพ	เนื้อหา	
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

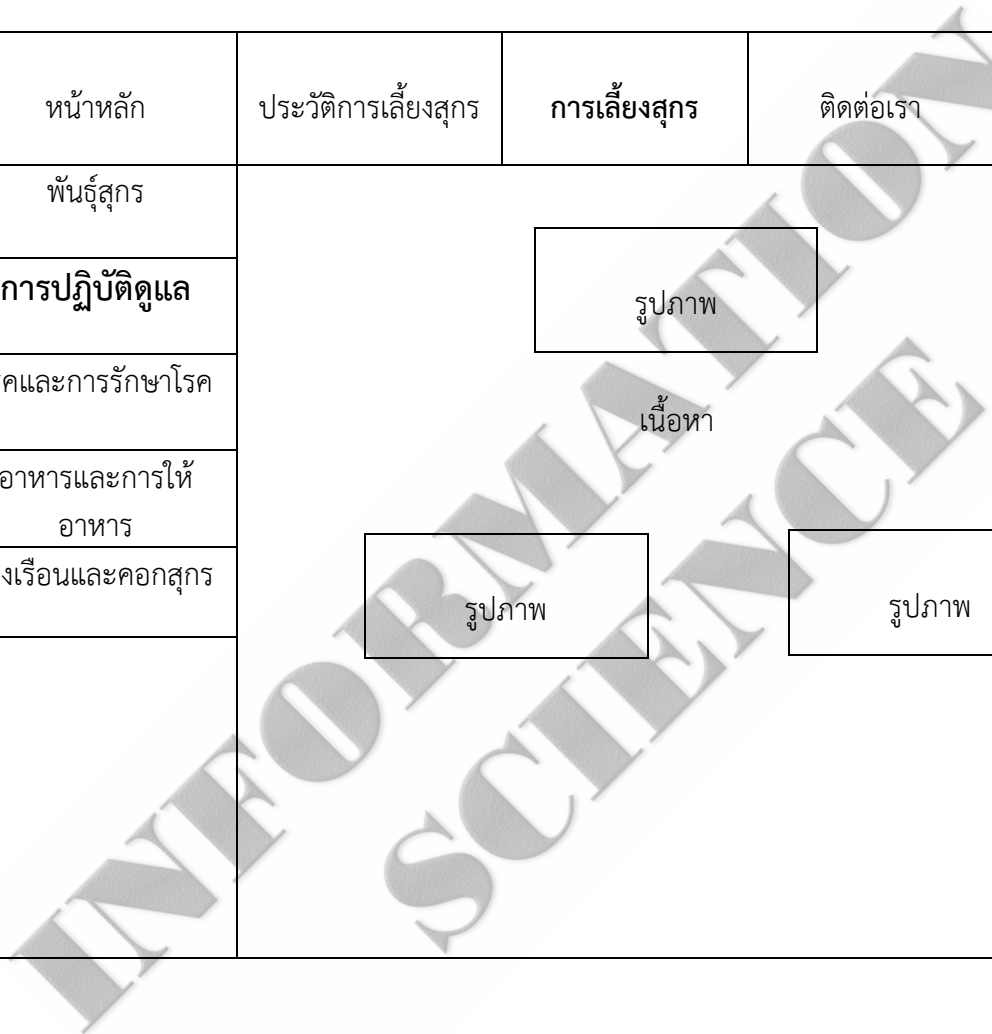
ภาพประกอบที่ 7 โครงร่างหน้าสู่กรพันธุ์พื้นเมือง

6.3.1.2 หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ จะประกอบไปด้วยเนื้อหาและรูปภาพ
ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
พันธุ์สุกร	สุกรพันธุ์พื้นเมือง			
	สุกรพันธุ์ต่างประเทศ			
การปฏิบัติดูแล				
โรคและการรักษาโรค				
อาหารและการให้อาหาร				
โรงเรือนและคอกสุกร				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 7 โครงร่างหน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

6.3.2 หน้าการปฏิบัติดูแล จะประกอบไปด้วยเนื้อหาและรูปภาพ มีดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
พันธุ์สุกร				
การปฏิบัติดูแล				
โรคและการรักษาโรค				
อาหารและการให้อาหาร				
โรงเรือนและคอกสุกร				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 8 โครงร่างหน้าการปฏิบัติดูแล

6.3.3 หน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาและรูปภาพและมีเพจต่างๆเมื่อคลิกก็จะเชื่อมโยงไปยังเพจนั้นๆ มีดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร										
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์						
พันธุ์สุกร	เนื้อหา									
การปฏิบัติดูแล										
โรคและการรักษาโรค						รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ
อาหารและการให้อาหาร						รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ	รูปภาพ
โรงเรือนและคอกสุกร										
ส่วนท้ายของเว็บไซต์										

ภาพประกอบที่ 9 โครงร่างหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร

6.3.3.1 หน้าโรคหิวาต์สุกร ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 10 โครงร่างหน้าโรคหิวาต์สุกร

6.3.3.2 หน้าโรคปากและเท้าเปื่อย ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 11 โครงร่างหน้าโรคปากและเท้าเปื่อย

6.3.3.3 หน้าโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี)
ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรค
สุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 12 โครงร่างหน้าโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี)

6.3.3.4 หน้าโรคพิษสุนัขบ้าเทียม ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อ
กดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 13 โครงร่างหน้าโรคพิษสุนัขบ้าเทียม

6.3.3.5 หน้าโรคไข้หวัดใหญ่ ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 14 โครงร่างหน้าโรคไข้หวัดใหญ่

6.3.3.6 หน้าโรคฝีดาษ ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 15 โครงร่างหน้าโรคฝีดาษ

6.3.3.7 หน้าโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 16 โครงร่างหน้าโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ

6.3.3.8 หน้าโรคไฟลามทุ่ง ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 17 โครงร่างหน้าโรคไฟลามทุ่ง

6.3.3.9 หน้าโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์ ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 18 โครงร่างหน้าโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์

6.3.3.10 หน้าโรคบิดมูกเลือด ประกอบไปด้วยรูปภาพและเนื้อหา เมื่อกดย้อนกลับ ก็จะเชื่อมโยงกลับมายังหน้าโรคและการรักษาโรคสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ เนื้อหา ย้อนกลับ				
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 19 โครงร่างหน้าโรคบิดมูกเลือด

6.3.4 หน้าอาหารและการให้อาหารสุกร ประกอบไปด้วยรูปภาพ เนื้อหาและวิดีโอ
นำเสนอเกี่ยวกับการให้อาหารสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร												
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์								
พันธุ์สุกร	วิดีโอ <table><tr><td>รูปภาพ</td><td>เนื้อหา</td></tr><tr><td>รูปภาพ</td><td>เนื้อหา</td></tr><tr><td>รูปภาพ</td><td>รูปภาพ</td></tr><tr><td colspan="2">เนื้อหา</td></tr></table>				รูปภาพ	เนื้อหา	รูปภาพ	เนื้อหา	รูปภาพ	รูปภาพ	เนื้อหา	
รูปภาพ					เนื้อหา							
รูปภาพ					เนื้อหา							
รูปภาพ					รูปภาพ							
เนื้อหา												
การปฏิบัติดูแล												
โรคและการรักษาโรค												
อาหารและการให้อาหาร												
โรงเรือนและคอกสุกร												
ส่วนท้ายของเว็บไซต์												

ภาพประกอบที่ 20 โครงร่างหน้าอาหารและการให้อาหารสุกร

6.3.4 หน้าโรงเรียนและคอกสุกร ประกอบไปด้วยรูปภาพ เนื้อหาและวิดีโอนำเสนอเกี่ยวกับโรงเรียนและคอกสุกร ดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร					
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์	
พันธุ์สุกร		วิดีโอ			
การปฏิบัติดูแล					
โรคและการรักษาโรค		เนื้อหา			
อาหารและการให้อาหาร		รูปภาพ			รูปภาพ
โรงเรียนและคอกสุกร		รูปภาพ			เนื้อหา
ส่วนท้ายของเว็บไซต์					

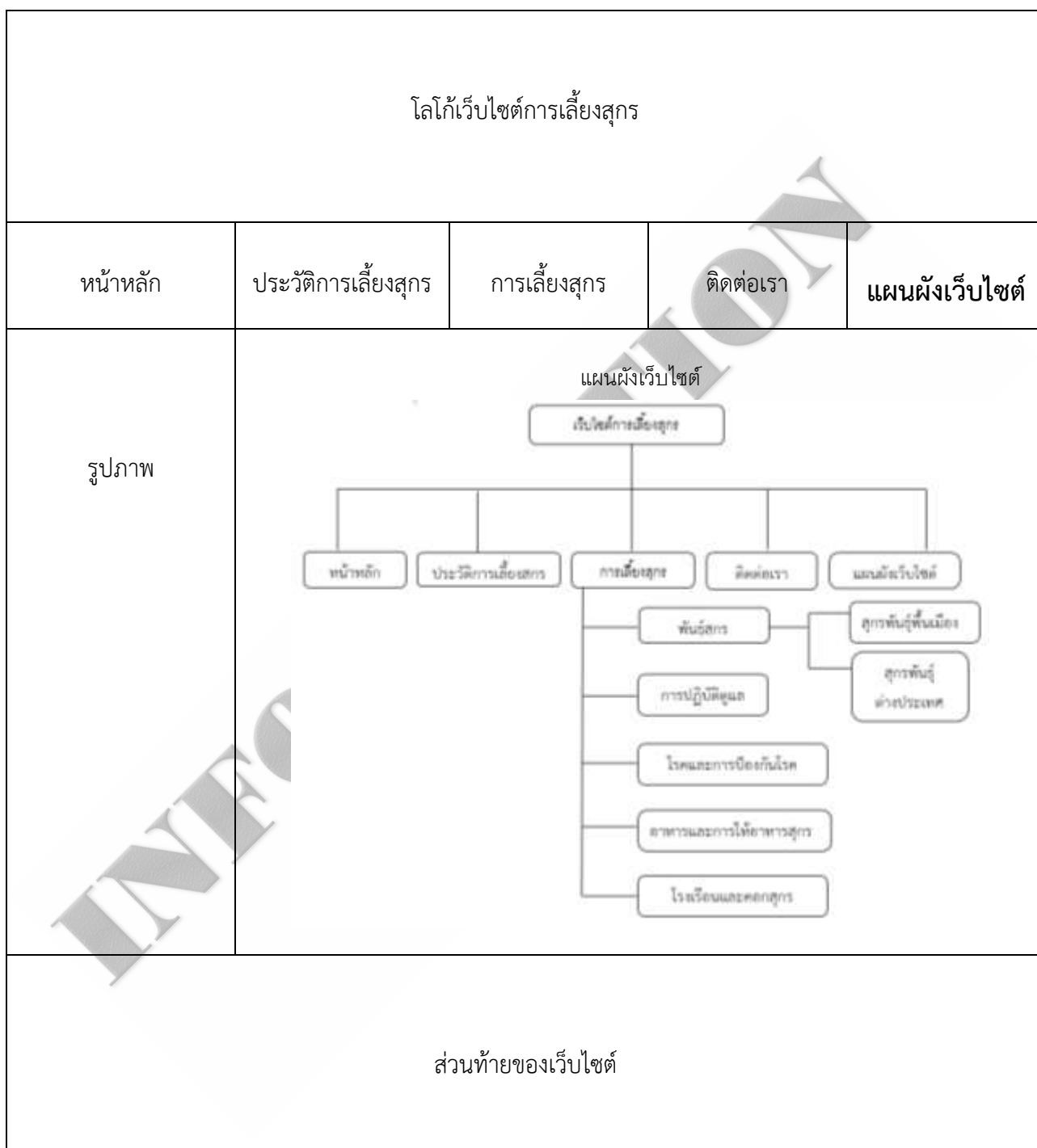
ภาพประกอบที่ 21 โครงร่างหน้าโรงเรียนและคอกสุกร

6.4 หน้าติดต่อเรา ประกอบไปด้วยประวัติผู้จัดทำและช่องทางในการติดต่อ มีดังนี้

โลโก้เว็บไซต์การเลี้ยงสุกร				
หน้าหลัก	ประวัติการเลี้ยงสุกร	การเลี้ยงสุกร	ติดต่อเรา	แผนผังเว็บไซต์
รูปภาพ	ประวัติผู้จัดทำ			
	รูปภาพ	facebook		
	รูปภาพ	line		
	รูปภาพ	twitter		
	รูปภาพ	instagram		
ส่วนท้ายของเว็บไซต์				

ภาพประกอบที่ 22 โครงร่างหน้าติดต่อเรา

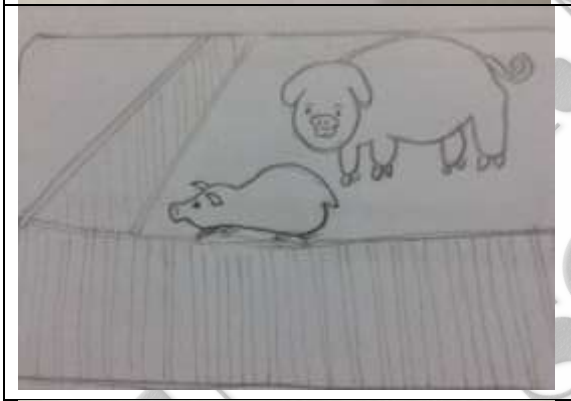
6.5 หน้าแผนผังเว็บไซต์ มีดังนี้

ภาพประกอบที่ 23 โครงร่างหน้าแผนผังเว็บไซต์

7. การออกแบบโครงเรื่อง (Story board)

การเลี้ยงสุกร

ชื่อภาพ : การเลี้ยงสุกร ลักษณะภาพ : ภาพเคลื่อนไหว เสียงที่บันทึก : เสียงบรรยาย เสียงเพิ่มเติม : เสียงดนตรีเบาๆ เวลา : 1.12 นาที	
	การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านพันธุ์ อาหาร สัตว์ การจัดการและการสุขาภิบาล จนทัดเทียมจากต่างประเทศ แต่การเลี้ยงสุกรภายในประเทศจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้นำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกร และนำไปพัฒนาการเลี้ยงสุกรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้รายได้ให้กับครอบครัว และยังได้ประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรให้ได้ผลดีอีกด้วย โดยปัจจัยที่จะทำให้การเลี้ยงสุกรประสบความสำเร็จประกอบด้วย มีสุกรพันธุ์ดี อาหารดี โรงเรือนดี การป้องกันโรคดี รวมไปถึงการจัดการฟาร์มและการสุขาภิบาลฟาร์มที่ดีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาผลกระทบจากกลิ่นมูลสุกรจากฟาร์มสุกร ตลอดจนการระบายน้ำเลี้ยงจากฟาร์มสุกรลงสู่แม่น้ำ จะต้องมีการบริหารจัดการหรือบำบัดของเสียที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือสิ่งแวดล้อม
	เหตุผลในการเลี้ยงสุกร 1. สุกรสามารถเลี้ยงได้ในจำนวนน้อยตัว เป็นฟาร์มเล็กๆ 2. ในการเลี้ยงสุกรต้องการพื้นที่เพียงเล็กน้อย 3. การเลี้ยงสุกรใช้แรงงานน้อย เลี้ยงง่าย 4. ใช้เศษอาหารและของเหลือต่างๆ เป็นอาหารสุกรได้ 5. มูลสุกรใช้เป็นปุ๋ยอย่างดี และใช้กับบ่เลี้ยงปลา เพื่อเพิ่มผลผลิตของการเลี้ยงปลา 6. สุกรให้ลูกตก ขยายพันธุ์ได้เร็ว 7. การเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ให้ผลกำไรดี สามารถคืนทุนได้ภายในเวลา 6 เดือน
	

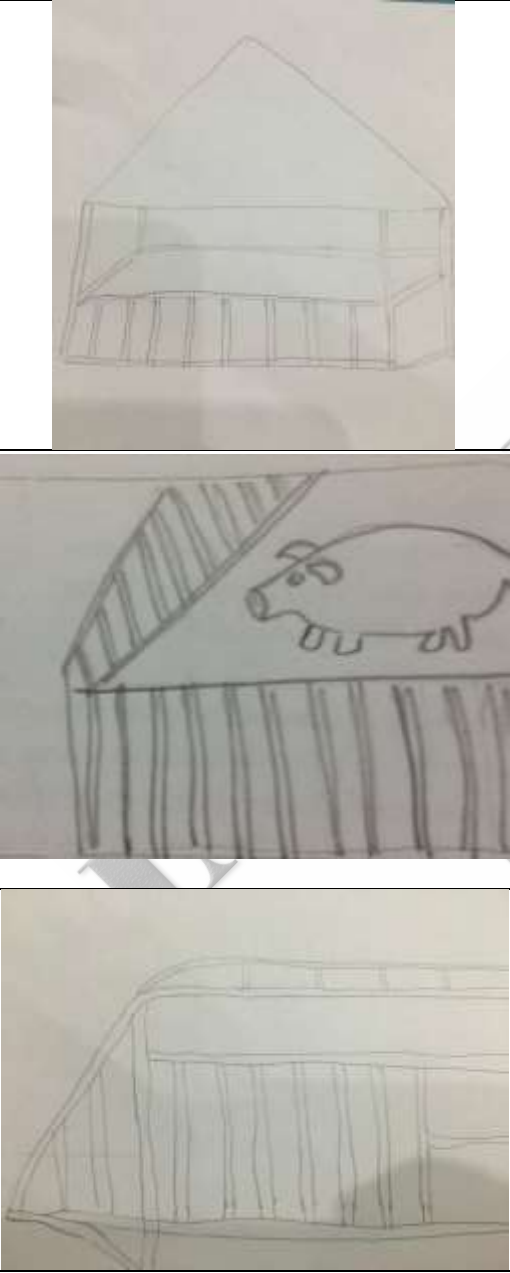
ตาราง 1 โครงเรื่องการเลี้ยงสุกร

อาหารและการให้อาหาร

ชื่อภาพ : อาหารและการให้อาหาร ลักษณะภาพ : ภาพเคลื่อนไหว เสียงที่บันทึก : เสียงบรรยาย เสียงเพิ่มเติม : เสียงดนตรีเบาๆ เวลา : 6.00 นาที	
	วัตถุประสงค์อาหารสุกร เช่น 1. ปลาช่อน ปลาช่อนที่ใช้เลี้ยงสุกร ควรเป็นปลาช่อนเม็ดเล็กปลาช่อนที่มีขนาดใหญ่ควรจะต้องบดให้มีขนาดเล็กลงก่อน แล้วจึงค่อยผสมอาหาร นอกจากนี้ยังมีปลาช่อนหนึ่ง นำมาเลี้ยงสุกรทดแทนปลาช่อนได้ 2. รำละเอียด มีโปรตีนประมาณ 12% รำละเอียดมีไขมันเป็นส่วนประกอบอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไขมันที่หืนได้ง่ายในสภาวะที่อากาศร้อน หากเก็บไว้เกิน 60 วัน ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ รำละเอียดมักจะมีการปลอมปนด้วย แกลบป่น ละอองข้าวหรือดินขาวปน ทำให้คุณค่าทางอาหารต่ำลง ถ้าเป็นรำข้าว นาปรังควรระวังเรื่องยาฆ่าแมลงที่ปะปนมาในระดับสูง รำสกัดน้ำมันได้จากการนำเอารำละเอียดไปสกัดเอาไขมันออกใช้ทดแทนรำละเอียดได้แต่ต้องระวังเรื่องระดับพลังงาน เพราะรำสกัดน้ำมันมีค่าพลังงานใช้ประโยชน์ได้ต่ำกว่ารำละเอียด รำละเอียดมีเยื่อใยเป็นส่วนประกอบในระดับสูง จึงมีลักษณะฟาม ไม่ควรใช้เกิน 30% ในสูตรอาหารรำละเอียดมีคุณสมบัติเป็นยาระบาย โดยเฉพาะสูตรอาหารแม่สุกรอ้วนท้องและเลี้ยงลูก จะช่วยลดปัญหาแม่สุกรท้องผูก
	3. ข้าวฟ่าง มีโปรตีนประมาณ 11% ข้าวฟ่างโดยทั่วไปจะมีสารแทนนิน ซึ่งมีรสฝาดอยู่ในระดับสูง สารแทนนินมีผลทำให้การย่อยได้ของโปรตีนและพลังงานลดลง ดังนั้นจึงเป็นข้อจำกัดในการใช้ข้าวฟ่าง
	4. มันสำปะหลัง ใช้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบมันสำปะหลังตากแห้งที่เรียกว่า มันเส้น มีโปรตีนประมาณ 2% มีแป้งมาก มีเยื่อใยประมาณ 4% ข้อเสียของการใช้มันเส้นคือ จะมีลำต้น เหง้า และดินทรายปนมาด้วย ดังนั้นจึงควรเลือกใช้มันเส้นที่มีคุณภาพดี เกรดใช้เลี้ยงสุกร ส่วนหัวมันสำปะหลังสดไม่ควรนำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ เพราะมีการพิษกรดไฮโดรไซยานิกในระดับสูงมาก และเป็นอันตรายต่อสัตว์ได้

ตาราง 2 โครงเรื่องอาหารและการให้อาหารสุกร

โรงเรือนและคอกสุกร

ชื่อภาพ : โรงเรือนและคอกสุกร ลักษณะภาพ : ภาพเคลื่อนไหว เสียงที่บันทึก : เสียงบรรยาย เสียงเพิ่มเติม : เสียงดนตรีเบาๆ เวลา : 2.00 นาที	
	โรงเรือน โรงเรือนสุกรพันธุ์ มีคอกพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ท้องว่าง แม่พันธุ์อุ้มท้อง และคอกคลอด 1. คอกพ่อพันธุ์ขนาด 2×2.2 เมตร สูง 1.2 เมตร (กว้าง x ยาว x สูง) 2. คอกแม่พันธุ์ท้องว่างขนาด 0.6×2.2 เมตร สูง 1 เมตร 3. คอกแม่พันธุ์อุ้มท้องขนาด 1.2×2.2 เมตร สูง 1 เมตร 4. คอกคลอด ขนาด 2×2.2 เมตร สูง 1 เมตร (ช่องแม่คลอด ขนาด 0.6×2.2 เมตร สูง 1 เมตร ที่เหลือจะเป็นบริเวณสำหรับลูกสุกร) 5. สำหรับเกษตรกรรายย่อยคอกแม่พันธุ์ที่เหมาะสม ควรมีขนาด 1.5×2.0 เมตร สามารถใช้เป็นคอกเลี้ยงซังเดียว และใช้เป็นคอกคลอดได้ด้วย ถ้าใช้เป็นคอกคลอดให้ทำช่องไม้ขนาดกว้าง 60 เซนติเมตร ยาว 2.0 เมตร ให้แม่สุกรอยู่ในช่องคลอด ส่วนลูกสุกรปล่อยอยู่รอบ ๆ ช่องคลอด (ภายในคอกคลอด) โรงเรือนสุกรเล็กและสุกรรุ่น 1. คอกสุกรเล็ก (ลูกสุกรหย่านมหรือน้ำหนักประมาณ 6-20 กิโลกรัม) ขนาด 1.5×2 เมตร สูง 0.8 เมตร 2. คอกสุกรรุ่น (สุกรขนาด 20-35 กิโลกรัม) ขนาด 2×3 เมตร สูง 1 เมตร โรงเรือนสุกรขุน คอกสุกรขุนนิยมสร้างคอกเป็น 2 แถว มีทางเดินอยู่ตรงกลาง มีรางอาหารอยู่ด้านหน้า ก๊อกน้ำอัตโนมัติอยู่ด้านหลังคอก ก๊อกน้ำสูงจากพื้นคอกประมาณ 50 เซนติเมตร ขนาดของคอก 4×3.5 เมตร ผนังกันคอกสูง 1 เมตร ซังสุกรขุนขนาด 60-100 กิโลกรัม ได้ 8-10 ตัว ส่วนความยาวของโรงเรือนก็ขึ้น อยู่กับจำนวนของสุกรขุนที่เลี้ยงว่าต้องการความยาวของโรงเรือนเท่าใด สุกรขุนถ้าเลี้ยงบนพื้นคอนกรีต จะใช้พื้นที่ประมาณ 1.2-1.8 ตารางเมตร/ตัว

ตาราง 3 โครงสร้างโรงเรือนและคอกสุกร

8. สร้างเว็บไซต์ เป็นการนำเอาขั้นตอนในการนำโครงสร้างเว็บไซต์ที่ออกแบบไว้ มาจัดทำเว็บไซต์ขึ้นจริง โดยเน้นไปที่การตกแต่งสิ่งต่างๆภายในเว็บ
9. นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ฉันทนา เวชโอสถศักดา ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและเสนอแนะ แล้วนำกลับมาแก้ไขปรับปรุง
10. นำเว็บไซต์ที่สมบูรณ์มาติดตั้งบนโฮสติ้ง

การประเมินผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. เว็บไซต์เรื่องการเลี้ยงสุกร
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับผู้เข้าชมเว็บไซต์เรื่องการเลี้ยงสุกรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

1. ด้านรูปแบบของเว็บไซต์
 - 1.1 หน้าโฮมเพจมีความสวยงามเหมาะสม น่าสนใจ
 - 1.2 การจัดรูปแบบหน้าจอ ได้แก่ รูปภาพ ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสมและน่าสนใจ
 - 1.3 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและถูกต้อง
 - 1.4 สีพื้นหลังของเว็บไซต์ สบายตาไม่หลากสี
 - 1.5 ภาษาและรูปภาพที่ใช้มีความสอดคล้องกันสามารถสื่อถึงเรื่องราวได้อย่างเหมาะสม

1.6 สีที่ใช้สวยงาม และสบายตา

2. ด้านการใช้งาน

- 2.1 ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์
- 2.2 ใช้งานง่าย สะดวกในการค้นหาข้อมูล
- 2.3 มีช่องทางการให้ติดต่อสอบถาม

3. ด้านเนื้อหา

- 3.1 เนื้อหามีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถือ
- 3.2 ข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ
- 3.3 การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย
- 3.4 การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการค้นหา

4. ด้านวิดีโอและเสียง

- 4.1 วิดีโอและเสียงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเนื้อหา
- 4.2 ความน่าสนใจของวิดีโอและเสียงที่นำมาใช้
- 4.3 เวลาในการนำเสนอวิดีโอและเสียง มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไป

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะ โดยอาจารย์แนะนำให้ไปจัดกลุ่มเรียงลำดับความสำคัญแต่ละหัวข้อใหม่และไปปรับแก้หัวข้อด้านรูปแบบของเว็บไซต์
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยการเดินแจกแบบสอบถามให้นักเรียน กศน. อำเภอกุดชุม จังหวดยโสธร ตามบ้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล เนื่องจากอยู่ในช่วงปิดภาคเรียน และนำผลมาวิเคราะห์
5. นำแบบสอบถามมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินเว็บไซต์ โดยผู้ศึกษาได้ติดต่ออาจารย์ผู้สอนในรายวิชา เกษตรกรรม ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ แล้วดำเนินแจกแบบสอบถามและชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33 คน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

กำหนดระดับความพึงพอใจ โดยใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

ต้องการใช้มากที่สุดให้	5	คะแนน
ต้องการใช้มากให้	4	คะแนน
ต้องการใช้ปานกลางให้	3	คะแนน
ต้องการใช้น้อยให้	2	คะแนน
ต้องการใช้น้อยที่สุดให้	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์การใช้คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายความว่า	ความต้องการใช้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายความว่า	ความต้องการใช้มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายความว่า	ความต้องการใช้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายความว่า	ความต้องการใช้น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายความว่า	ความต้องการใช้น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ผล

วิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของประชากร

$\sum$ แทน ผลรวม

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้า การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร ซึ่งผู้ค้นคว้าได้นำไปประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่ใช้เว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

ผลการพัฒนาเว็บไซต์

ผลการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร ซึ่งได้ผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้ โดยสามารถแบ่งส่วนประกอบได้ดังนี้

1. หน้าหลัก อธิบายเกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงสุกร พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำเกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงสุกร

ภาพประกอบที่ 24 หน้าหลัก

เมนูด้านบน ประกอบไปด้วย เมนูหน้าหลักเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้าหลักของเว็บไซต์ เมนูประวัติการเลี้ยงสุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังประวัติการเลี้ยงสุกร เมนูการเลี้ยงสุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังเมนูย่อยต่างๆ แยกออกไปประกอบไปด้วยพันธุ์สุกร การปฏิบัติดูแล โรคและการรักษาโรค อาหารและการให้อาหาร คอกและโรงเรือนสุกร เมนูติดต่อเราเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้าติดต่อเรา โดยจะมีข้อมูลของผู้จัดทำช่องทางติดต่อผู้จัดทำ เมนูแผนผังเว็บไซต์เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้า แผนผังเว็บไซต์ และสามารถเชื่อมโยงกลับไปยังเมนูต่างๆได้

2. หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติการเลี้ยงสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 25 หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร

3. หน้าการเลี้ยงสุกร ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะสุกร มีเมนูย่อยต่างๆเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 26 หน้าการเลี้ยงสุกร

หน้าการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยข้อมูลลักษณะของสุกร เมนูด้านซ้ายประกอบไปด้วย เมนูพันธุ์สุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังรายละเอียดหน้าพันธุ์สุกรและยังเชื่อมโยงไปยังหน้าสุกรพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ต่างประเทศ เมนูการปฏิบัติดูแลเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดของการปฏิบัติดูแลสุกร เมนูโรคและการรักษาโรคเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคและการรักษาโรคของสุกร เมนูอาหารและการให้อาหารเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดอาหารและการให้อาหารสุกร เมนูคอกและโรงเรือนเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดคอกและโรงเรือนสุกร

3.1 หน้าพันธุ์สุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับพันธุ์ของสุกร มีทั้งพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ต่างประเทศ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 27 หน้าพันธุ์สุกร

หน้าพันธุ์สุกร ประกอบไปด้วยรายละเอียดของพันธุ์สุกร และยังมีเมนูย่อยซึ่งประกอบด้วยเมนูสุกรพันธุ์พื้นเมืองเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดสุกรพันธุ์พื้นเมือง เมนูสุกรพันธุ์ต่างประเทศเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

3.1.1 หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง ประกอบไปด้วยรายละเอียดเนื้อหาเกี่ยวกับสุกรพันธุ์พื้นเมือง ดังนี้

ภาพประกอบที่ 28 หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง

3.1.2 หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ ประกอบไปด้วยรายละเอียดเนื้อหาเกี่ยวกับสุกรพันธุ์ต่างประเทศดังนี้

ภาพประกอบที่ 29 หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

3.2 หน้าการปฏิบัติดูแลสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุกรในระยะต่างๆ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 30 หน้าการปฏิบัติดูแล

3.3 หน้าโรคการรักษาโรค ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับโรคต่างๆในสุกร และวิธีการรักษาโรค ด้านล่างเนื้อหาประกอบไปด้วยรายละเอียดย่อยของโรคต่างๆ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 31 หน้าโรคและการรักษาโรค

ภาพประกอบที่ 32 หน้าโรคและการรักษาโรค

หน้าโรคและการรักษาโรค เมนูด้านล่างของเนื้อหาจะเป็นรายละเอียดของโรคต่างๆ รวมไปถึงวิธีรักษาโรคสุกร ซึ่งประกอบไปด้วยเมนูโรคอหิวาต์สุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคอหิวาต์สุกร เมนูโรคปากและเท้าเปื่อยเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคปากและเท้าเปื่อย เมนูโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี)เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี) เมนูโรคพิษสุนัขบ้าเทียมเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคพิษสุนัขบ้าเทียม เมนูโรคไขหวัดใหญ่เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคไขหวัดใหญ่ เมนูโรคฝีดาษเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคฝีดาษ เมนูโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ เมนูโรคไฟลามทุ่งเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคไฟลามทุ่ง เมนูโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์ เมนูโรคบิดมูกเลือดเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคบิดมูกเลือด และด้านล่างของเนื้อหาทั้งหมดจะมีเมนูย้อนกลับไปยังหน้าโรคและการรักษาโรค

3.3.1 หน้าโรคอหิวาต์สุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 33 หน้าโรคอหิวาต์สุกร

3.3.2 หน้าโรคปากและเท้าเปื่อย ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 34 หน้าโรคปากและเท้าเปื่อย

3.3.3 หน้าโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ (โรค ที-จี-อี) ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 35 หน้าโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ (โรค ที-จี-อี)

3.3.4 หน้าโรคพิษสุนัขบ้าเทียม ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 36 หน้าโรคพิษสุนัขบ้าเทียม

3.3.5 หน้าโรคไข้หวัดใหญ่ ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 37 หน้าโรคไข้หวัดใหญ่

3.3.6 หน้าโรคฝีดาษ ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 38 หน้าโรคฝีดาษ

3.3.7 หน้าโรคโพรงจมูกอักเสบ ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและ วิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 39 หน้าโรคโพรงจมูกอักเสบ

3.3.8 หน้าโรคไฟลามทุ่ง ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 40 หน้าโรคไฟลามทุ่ง

3.3.9 หน้าโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์ ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 41 หน้าโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์

3.3.10 หน้าโรคบิดมูกเลือด ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดโรคและวิธีการรักษาโรค ดังนี้

ภาพประกอบที่ 42 หน้าโรคบิดมูกเลือด

3.4 หน้าอาหารและการให้อาหาร ประกอบไปด้วยสารอาหารและการให้อาหารสุกรระยะต่างๆ พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำการให้อาหารสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 43 หน้าอาหารและการให้อาหาร

3.5 หน้าโรงเรียนและคอกสุกร ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่เริ่มต้น ลักษณะของโรงเรียนและขนาดของโรงเรียน พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำเสนอเกี่ยวกับขนาดโรงเรียนและคอกสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 44 หน้าโรงเรียนและคอกสุกร

4. หน้าติดต่อเรา ประกอบด้วยข้อมูลผู้จัดทำและช่องทางในการติดต่อผู้จัดทำ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 45 หน้าติดต่อเรา

3	ด้านเนื้อหา	4.12	0.68	มาก
4	ด้านวิดีโอและเสียง	4.17	0.73	มาก
รวม		4.11	0.58	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกรรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X}$ = 4.11) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ ได้แก่ ด้านวิดีโอและเสียงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.17) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12) ด้านรูปแบบของเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04)

ตารางที่ 5 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านรูปแบบของเว็บไซต์

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านรูปแบบของเว็บไซต์			
	1.1 หน้าโฮมเพจมีความสวยงามเหมาะสม น่าสนใจ	4.06	0.70	มาก
	1.2 การจัดรูปแบบหน้าจอ ได้แก่ รูปภาพ ตัวอักษร และสี มีความเหมาะสมและน่าสนใจ	4.18	0.76	มาก
	1.3 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและถูกต้อง	4.18	0.63	มาก
	1.4 สีพื้นหลังของเว็บไซต์ สบายตาไม่หลากสี	4.00	0.75	มาก
	1.5 ภาษาและรูปภาพที่ใช้มีความสอดคล้องกัน สามารถสื่อถึงเรื่องราวได้อย่างเหมาะสม	4.18	0.76	มาก
	1.6 สีที่ใช้สวยงาม และสบายตา	4.09	0.84	มาก
รวม		4.11	0.53	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร ด้านรูปแบบของเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ การจัดรูปแบบหน้าจอ ได้แก่ รูปภาพ ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสมและน่าสนใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและถูกต้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) ภาษาและรูปภาพที่ใช้มีความสอดคล้องกันสามารถสื่อถึงเรื่องราวได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) สีที่ใช้สวยงาม และสบายตาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สีพื้นหลังของ

เว็บไซต์ สบายตาไม่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

ตารางที่ 6 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านการใช้งาน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
2	ด้านการใช้งาน			
	2.1 ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์	4.09	0.84	มาก
	2.2 ใช้งานง่าย สะดวกในการค้นหาข้อมูล	4.00	0.82	มาก
	2.3 มีช่องทางการให้ติดต่อสอบถาม	4.03	1.01	มาก
	รวม	4.04	0.74	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) มีช่องทางการให้ติดต่อสอบถามอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ใช้งานง่าย สะดวกในการค้นหาข้อมูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

ตารางที่ 7 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านเนื้อหา

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3	ด้านเนื้อหา			
	3.1 เนื้อหามีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถือ	4.06	0.78	มาก
	3.2 ข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ	4.12	0.92	มาก
	3.3 การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.18	0.84	มาก
	3.4 การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการค้นหา	4.15	0.83	มาก
	รวม	4.12	0.68	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการค้นหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เนื้อหาไม่มีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

ตารางที่ 8 แสดงผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านวิดีโอและเสียง

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
4	ด้านวิดีโอและเสียง			
	4.1 วิดีโอและเสียงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเนื้อหา	4.15	0.79	มาก
	4.2 ความน่าสนใจของวิดีโอและเสียงที่นำมาใช้	4.24	0.86	มาก
	4.3 เวลาในการนำเสนอวิดีโอและเสียง มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไป	4.12	0.85	มาก
รวม		4.17	0.73	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ความน่าสนใจของวิดีโอและเสียงที่นำมาใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) วิดีโอและเสียงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เวลาในการนำเสนอวิดีโอและเสียง มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีการดำเนินศึกษาค้นคว้า
4. สรุปผลศึกษาค้นคว้า
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ด้านเนื้อหา

1. การเลี้ยงสุกร
 - 1.1 ลักษณะทั่วไปของสุกร
 - 1.2 ประวัติความเป็นมาของการเลี้ยงสุกร
 - 1.3 พันธุ์สุกร
 - 1.3.1 สุกรพันธุ์พื้นเมือง
 - 1.3.2 สุกรพันธุ์ต่างประเทศ
 - 1.4 การปฏิบัติดูแลสุกร
 - 1.5 โรคและการป้องกันโรค
 - 1.6 อาหารและการให้อาหาร
 - 1.7 โรงเรือนและคอกสุกร

วิธีการดำเนินศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอก
ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 33
คน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

2.1 เว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับผู้เข้าชมเว็บไซต์เรื่องการเลี้ยงสุกรและกลุ่ม
ตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ 1. ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกรและ 2.
ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร ในแต่ละข้อมีความ
คิดเห็นอยู่ 5 ระดับ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูลจริงในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2557 เก็บแบบสอบถามทั้งหมด 33
ชุด หลังจากเก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำมาประมวลผลและหาค่าสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร โดยหาค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

การศึกษาโครงการสารสนเทศศาสตร์ เรื่อง การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร ผลการ
ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกรอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =
4.11) โดยด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านวิดีโอและเสียงอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.17)
รองลงมา คือด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12) โดยหากพิจารณาในแต่ละด้านมี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจของเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.11 และด้านที่มีความพึง
พอใจสูงสุด คือ ด้านวิดีโอและเสียงอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก และ
ด้านรูปแบบของเว็บไซต์อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ซึ่งความคิดเห็นของผู้ใช้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ
สูงสุดในด้านวิดีโอและเสียง ส่วนด้านการใช้งานผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเลี้ยงสุกร พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อจำแนกตามรายการประเมิน พบว่า ด้านที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านวิดีโอและเสียงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาส สุกใส (2555 : 112-113) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนนักปฏิบัติ เรื่องเทคนิคการถ่ายภาพด้วย กล้องดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยรวมพบว่าผู้มีความพึงพอใจด้านการใช้สี เสียงและสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้สีและเสียงมีความสอดคล้องกัน สามารถออกแบบให้สื่อความหมายได้ เป็นไปตามหลักการออกแบบ และความพึงพอใจด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ของ ณัฐวุฒิ สีดา (2552 : 39) ได้ศึกษาการพัฒนาเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบริษัทโครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. ได้กล่าวไว้ใน การออกแบบเว็บไซต์ ว่า การออกแบบต้องออกแบบให้ง่ายต่อการใช้งานและการนำทางไปส่วนต่างๆ มีความสำคัญมาก ต้องมีความถูกต้องง่ายต่อการใช้งาน จากการสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อเว็บไซต์ผู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้งานได้สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพด้านการใช้งาน ระบบการทำงานต่างๆ มีความแน่นอนและทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์

1.1 การพัฒนาเว็บไซต์ ต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหลายๆด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้เว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.2 การจัดทำเนื้อหาไม่ควรมีความยาวเกินไป เพื่อไม่ให้ผู้ใช้งานเกิดความเบื่อหน่าย และควรจัดหมวดหมู่เนื้อหา เพื่อจะได้อ่านเข้าใจง่าย

1.3 รูปภาพควรสอดคล้องกับเนื้อหา

1.4 การเลือกใช้ตัวอักษร ฉากหลัง และสี การเลือกใช้โทนสีจะต้องให้เข้ากับเนื้อหาสาระ ไม่ควรใช้สีฉูดฉาดเป็นพื้นหลัง ขนาดตัวอักษรไม่ควรใหญ่หรือเล็กจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะต่อไป

2.1 ควรพัฒนาเป็นสื่อมัลติมีเดียเพื่อที่จะให้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาความพึงพอใจกลุ่มตัวอย่างหลากหลายกลุ่ม

INFORMATION SCIENCE

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ฉวีวรรณ, สัมฤทธิ์ แสนบัวและวิศาล ศรีสุริยะ. การเลี้ยงสุกร. กรุงเทพฯ : กรมปศุสัตว์, 2548.
- เจสดา จันท์เสรีวัฒน์. การจัดการผลิตสุกรและสัตว์ปีก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.
- จุฑามาส สุกใส. การพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนนักปฏิบัติ เรื่องเทคนิคการถ่ายภาพด้วย กล้องดิจิทัลสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี. ัญบุรี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2555.
- ฉัตรชัย เลิศเลวีวิริยะภากร. การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.
- ณัฐวุฒิ สีดา. การพัฒนาเว็บไซต์ผ่านเครือข่ายอินทราเน็ตบริษัทโครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์แห่ง สวทช. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2552
- ธนกฤต ชมภูษ, ศุภพร ไทยภักดี และศิริภัทรา เหมือนมาลัย. การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการผลิตสื่อใน งานส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554.
- ปกรณ อุ่นประเสริฐ, ชลอ ถิ่นสุวรรณ และจารุวัฒน์ นกิตะภัก. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ : โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2537.
- ประพัฒน์ อธิปัญจพงษ์. การพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วมของเครือข่าย ท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระยอง. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2552.
- ประเวศน์ วงษ์คำชัย. หลักการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2552.
- ประไพ ศรีสะอาด. สูตรสำเร็จ 101 เทคนิคสร้างเว็บไซต์. กรุงเทพฯ : โปรวิชั่น จำกัด, 2549.
- ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์. การสร้างเว็บเพจ (HTML). กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2555.
- พงศธร พิมพ์นิติย์. การพัฒนาวิทัศน์ เรื่อง การเลี้ยง โรงเรือนและอุปกรณ์ วิชาการผลิตสุกร สำหรับนักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ, 2544.
- พัทธมนันต์ ศรีมันตะ ผู้ให้สัมภาษณ์, ศิรินันท์ มุละศรีวะ ผู้สัมภาษณ์, ที่ศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2558.
- ภานุมาศ ปิยะภานุกุล. เลี้ยงสุกรครบวงจร. กรุงเทพฯ : มติชน, 2551.
- เมธา ขวยเจริญ. ฟาร์มสุกร. กรุงเทพฯ : สถาบันเพิ่มผลผลิตปศุสัตว์, 2555.
- วันดี ทาตระกูล. สุกรและการผลิตสุกร. เชียงใหม่ : ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- สุวิช ธีระโคตร. ทฤษฎีและหลักการ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำนาจเจริญ. การประกอบอาชีพกลุ่ม เกษตรกรรม. อำนาจเจริญ : สำนักงาน กศน. อำนาจเจริญ, 2555.

อนันต์ ศรีปราโมช. การเลี้ยงสุกร. โครงการหนังสือเกษตรชุมชน, 2545.
อรัญ พนเจริญสวัสดิ์. การผลิตสุกร. สิงห์บุรี : วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรีกรมอาชีวศึกษา,
2543.

INFORMATION SCIENCE

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจ การพัฒนาเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการพัฒนาเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ เรื่อง การเลี้ยงสุกร

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์การเลี้ยงสุกร ในแต่ละข้อมีระดับความพึงพอใจให้เลือก 5 ระดับดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

แนะนำ : โปรดเติมเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ให้สมบูรณ์

คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปแบบของเว็บไซต์					
1.1 หน้าโฮมเพจมีความสวยงามเหมาะสม น่าสนใจ					
1.2 การจัดรูปแบบหน้าจอ ได้แก่ รูปภาพ ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสมและน่าสนใจ					
1.3 ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและถูกต้อง					
1.4 สีพื้นหลังของเว็บไซต์ สบายตาไม่หลกาสี					
1.5 ภาษาและรูปภาพที่ใช้มีความสอดคล้องกันสามารถสื่อถึงเรื่องราวได้อย่างเหมาะสม					
1.6 สีที่ใช้สวยงาม และสบายตา					
2. ด้านการใช้งาน					
2.1 ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์					
2.2 ใช้งานง่าย สะดวกในการค้นหาข้อมูล					
2.3 มีช่องทางการให้ติดต่อสอบถาม					
3. ด้านเนื้อหา					
3.1 เนื้อหามีความชัดเจน ถูกต้อง น่าเชื่อถือ					
3.2 ข้อมูลมีความทันสมัย น่าสนใจ					
3.3 การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย					
3.4 การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล สะดวกต่อการค้นหา					
4. ด้านวิดีโอและเสียง					
4.1 วิดีโอและเสียงมีความชัดเจน และสอดคล้องกับ					

เนื้อหา					
4.2 ความน่าสนใจของวิดีโอและเสียงที่นำมาใช้					
4.3 เวลาในการนำเสนอวิดีโอและเสียง มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไป					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
การคำนวณหาคุณภาพเครื่องมือ

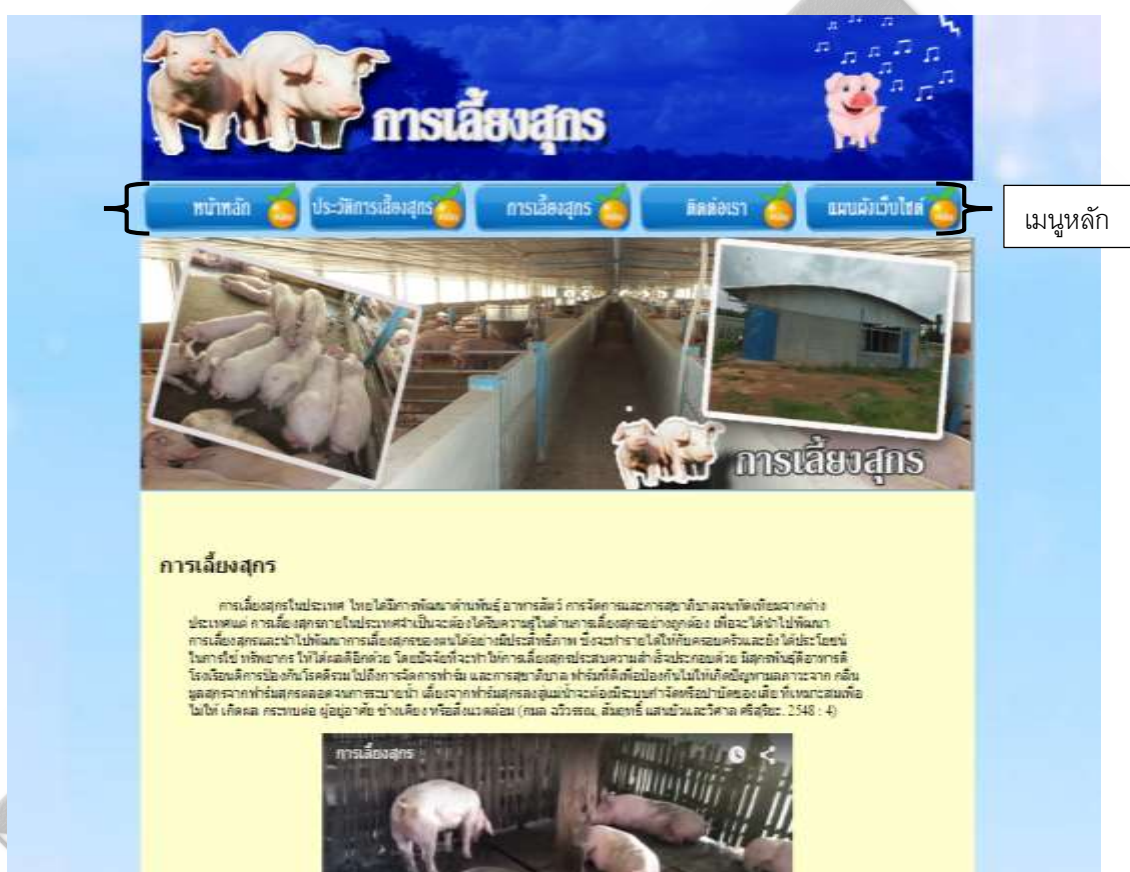
ภาคผนวก ค
คู่มือการใช้งานเว็บไซต์

คู่มือการใช้งานเว็บไซต์ การเลี้ยงสุกร

1. การเข้าใช้เว็บไซต์สามารถเข้าได้ที่ <http://www.swine1.com>

2. การใช้งานเว็บไซต์โดยทั่วไป

2.1 หน้าหลัก อธิบายเกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงสุกร พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำเกี่ยวกับปัจจัยในการเลี้ยงสุกร สามารถเลือกคลิกเมนูหลักได้ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบที่ 47 คู่มือ หน้าหลัก

เมนูด้านบน ประกอบไปด้วย เมนูหน้าหลักเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้าหลักของเว็บไซต์ เมนูประวัติการเลี้ยงสุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังประวัติการเลี้ยงสุกร เมนูการเลี้ยงสุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังเมนูย่อยต่างๆ แยกออกไปประกอบไปด้วยพันธุ์สุกร การปฏิบัติดูแล โรคและการรักษาโรค อาหารและการให้อาหาร คอกและโรงเรือนสุกร เมนูติดต่อเราเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้าติดต่อเรา โดยจะมีข้อมูลของผู้จัดทำช่องทางติดต่อผู้จัดทำ เมนูแผนผังเว็บไซต์เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้า แผนผังเว็บไซต์และสามารถเชื่อมโยงกลับไปยังเมนูต่างๆได้

2.2 หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติการเลี้ยงสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 48 คู่มือ หน้าประวัติการเลี้ยงสุกร

3. หน้าการเลี้ยงสุกร ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะสุกร มีเมนูย่อยต่างๆเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 49 คู่มือ หน้าการเลี้ยงสุกร

หน้าการเลี้ยงสุกร ประกอบไปด้วยข้อมูลลักษณะของสุกร เมนูด้านซ้ายประกอบไปด้วย เมนูพันธุ์สุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังรายละเอียดหน้าพันธุ์สุกรและยังเชื่อมโยงไปยังหน้าสุกรพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ต่างประเทศ เมนูการปฏิบัติดูแลเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดของการปฏิบัติดูแลสุกร เมนูโรคและการรักษาโรคเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคและการรักษาโรคของสุกร เมนูอาหารและการให้อาหารเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดอาหารและการให้อาหารสุกร เมนูคอกและโรงเรือนเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดคอกและโรงเรือนสุกร

3.1 หน้าพันธุ์สุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับพันธุ์ของสุกร มีทั้งพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ต่างประเทศ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 50 คู่มือ หน้าพันธุ์สุกร

หน้าพันธุ์สุกร ประกอบไปด้วยรายละเอียดของพันธุ์สุกร และยังมีเมนูย่อยซึ่งประกอบด้วยเมนูสุกรพันธุ์พื้นเมืองเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดสุกรพันธุ์พื้นเมือง เมนูสุกรพันธุ์ต่างประเทศเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

3.1.1 หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง ประกอบไปด้วยรายละเอียดเนื้อหาเกี่ยวกับสุกรพันธุ์พื้นเมือง ดังนี้

การเลี้ยงสุกร

หน้าหลัก | ประวัติการเลี้ยงสุกร | เลี้ยงสุกร | ติดต่อเรา | แผนผังเว็บไซต์

สุกรพันธุ์พื้นเมือง

	พันธุ์ไผ่ดำ เป็นพันธุ์ที่ดีที่สุดในสุกรพื้นเมือง ขนาดตัวใหญ่ปานกลาง คางหย่อน ไหล่กว้าง พุงหย่อน หลังแอ่น ใจลูกเล็ก เลี้ยงลูกเก่ง ตัวผู้หนักประมาณ 125-150 กิโลกรัม ตัวเมียหนักประมาณ 100-150 กิโลกรัม ส่วนใหญ่เลี้ยงในภาคกลางและภาคใต้ ภาพโดย : กรรปศุสัตว์
	พันธุ์ดำขาว ส่วนใหญ่เลี้ยงมากในภาคเหนือ สัตว์เลี้ยงพื้นเมืองที่หายาก ขนาดตัวเล็กกว่าพันธุ์ไผ่ดำ คางมีวงแหวนสีขาวรอบคอ คางแอ่น คางเล็ก หัวเล็ก ตัวผู้หนัก 125-150 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 100-125 กิโลกรัม สัตว์เลี้ยงที่หายาก ภาพโดย : กรรปศุสัตว์
	พันธุ์กระดุมหรือหมูราด คล้ายกับพันธุ์ Berkshire สัตว์เลี้ยงที่หายาก ตัวผู้หนัก 100-120 กิโลกรัม ตัวเมียหนัก 90-100 กิโลกรัม

ข้อมูลจะปรากฏ

ภาพประกอบที่ 51 คู่มือ หน้าสุกรพันธุ์พื้นเมือง

3.1.2 หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ ประกอบไปด้วยรายละเอียดเนื้อหาเกี่ยวกับสุกรพันธุ์ต่างประเทศดังนี้

ภาพประกอบที่ 52 คู่มือ หน้าสุกรพันธุ์ต่างประเทศ

3.2 หน้าการปฏิบัติดูแลสุกร ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุกรในระยะต่างๆ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 53 คู่มือ หน้าการปฏิบัติดูแล

3.3 หน้าโรคการรักษาโรค ประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับโรคต่างๆในสุกร และวิธีการรักษาโรค ด้านล่างเนื้อหาประกอบไปด้วยรายละเอียดย่อยของโรคต่างๆ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 54 คู่มือ หน้าโรคและการรักษาโรค

ภาพประกอบที่ 55 คู่มือ หน้าโรคและการรักษาโรค

หน้าโรคและการรักษาโรค เมนูด้านล่างของเนื้อหาจะเป็นรายละเอียดของโรคต่างๆ รวมไปถึงวิธีรักษาโรคสุกร ซึ่งประกอบไปด้วยเมนูโรคอหิวาต์สุกรเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคอหิวาต์สุกร เมนูโรคปากและเท้าเปื่อยเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคปากและเท้าเปื่อย เมนูโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี)เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคกระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบติดต่อ(โรค ที-จี-อี) เมนูโรคพิษสุนัขบ้าเทียมเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคพิษสุนัขบ้าเทียม เมนูโรคไข้หวัดใหญ่เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคไข้หวัดใหญ่ เมนูโรคฝีดาษเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคฝีดาษ เมนูโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคโพรงจมูกอักเสบติดต่อ เมนูโรคไฟลามทุ่งเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคไฟลามทุ่ง เมนูโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์เมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคซัลโมเนลโลซิสหรือโรคพาราไทฟอยด์ เมนูโรคบิดมูกเลือดเมื่อคลิกจะเชื่อมโยงไปยังหน้ารายละเอียดโรคบิดมูกเลือด และด้านล่างของเนื้อหาทั้งหมดจะมีเมนูย้อนกลับไปยังหน้าโรคและการรักษาโรค

3.4 หน้าอาหารและการให้อาหาร ประกอบไปด้วยสารอาหารและการให้อาหารสุกรระยะต่างๆ พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำการให้อาหารสุกร ดังนี้

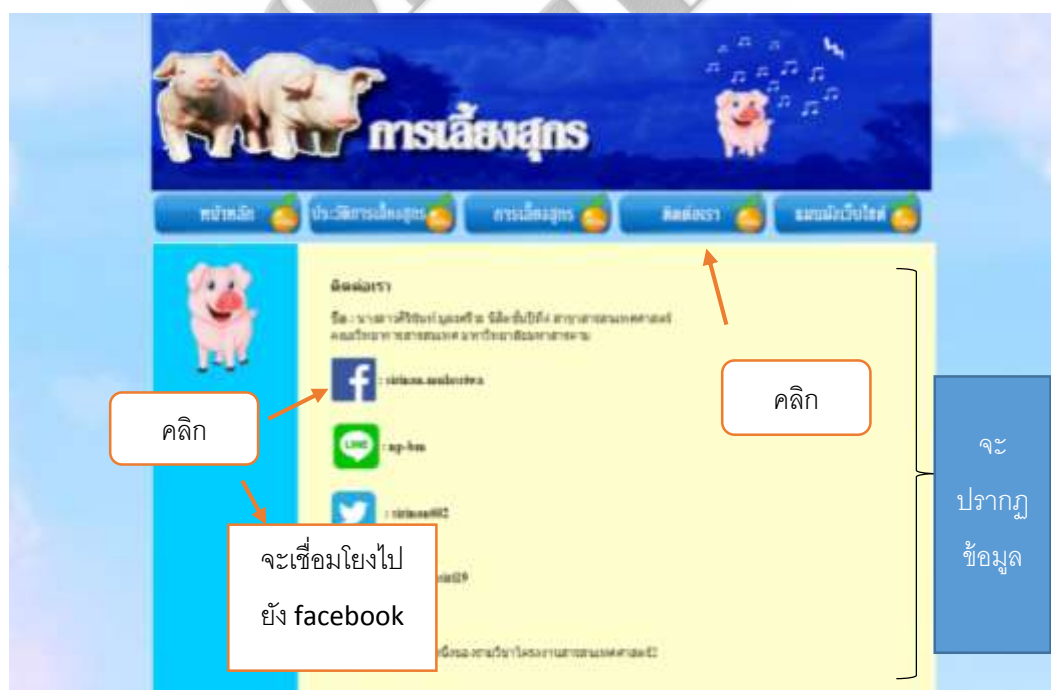
ภาพประกอบที่ 56 คู่มือ หน้าอาหารและการให้อาหาร

3.5 หน้าโรงเรือนและคอกสุกร ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่เริ่มต้น ลักษณะของโรงเรือนและขนาดของโรงเรือน พร้อมทั้งวิดีโอแนะนำเสนอเกี่ยวกับขนาดโรงเรือนและคอกสุกร ดังนี้

ภาพประกอบที่ 57 คู่มือ หน้าโรงเรือนและคอกสุกร

4. หน้าติดต่อเรา ประกอบด้วยข้อมูลผู้จัดทำและช่องทางในการติดต่อผู้จัดทำ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 58 คู่มือ หน้าติดต่อเรา

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ	นางสาวศรินันท์ มุละศรีวะ
วันเกิด	วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	100 หมู่ 5 บ้านกุดแดง ตำบลนาโสี อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร 35140
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุดชุมวิทยาคม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร พ.ศ. 2555 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาสารสนเทศศาสตร์ คณะ วิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประวัติกิจกรรม	พ.ศ. 2556 ร่วมลงพื้นที่เพื่อสร้างห้องสมุดให้แก่โรงเรียนสำเร็จวิทยา ตำบลสามัคคี อำเภอร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ ในโครงการสารสนเทศแบ่งปันครั้งที่ 1 พ.ศ. 2557 นิสิตอาสาร่วมลงพื้นที่ในการจัดห้องระบบห้องสมุดโรงเรียน ใน โครงการ 1 หลักสูตร 1ชุมชน ที่โรงเรียนบ้านดอนจำปาดอนสวรรค์ บ้านดอนจำปา ตำบลโพนงาม อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนบ้านกอกหนองผือ ตำบลหนองบัว อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดมหาสารคาม